

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหาร ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า จากหนังสือ วารสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งสามารถแบ่งออกดังนี้

1. หลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
2. คุณลักษณะบัณฑิต
3. การพัฒนาคุณลักษณะและกระบวนการผลิตบัณฑิตตามกรอบคุณลักษณะ
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นแหล่งเรียนรู้ชั้นนำด้านเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะทาง มีความรู้ความเชี่ยวชาญทั้งทางด้านวิชาการและทักษะวิชาชีพ มีสมรรถนะวิชาชีพระดับสากลบนพื้นฐานความเป็นไทย ซึ่งปัจจุบันคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์เปิดสอนในหลักสูตร

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้รับการสถาปนาขึ้นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เมื่อวันที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2548 มีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ โดยให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาด้านวิชาชีพและเทคโนโลยี มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงที่เน้นการปฏิบัติทาการสอน ทาการวิจัย ผลิตครูวิชาชีพ ให้บริการทางวิชาการในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแก่สังคม ทานุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประกอบด้วยศูนย์บริหาร 5 แห่ง ได้แก่ ศูนย์เทเวศร์ ศูนย์โชคิเวช ศูนย์พัฒนชการพระนคร ศูนย์ชมพวเขตอดมศักดิ์ และศูนย์พระนครเหนือ จัดการเรียนการสอนเป็น 9 คณะ คือ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน คณะบริหารธุรกิจ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ และคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ (ศูนย์โชติเวช) ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 1 เมษายน 2481 โดยการโอนกิจการโรงเรียน ช่างทอวัดโบสถ์มาสังกัดกองอาชีวศึกษา กรมวิชาการ เปิดสอนเฉพาะวิชาการทอผ้า ปีต่อมาโรงเรียนได้เปลี่ยนเป็นโรงเรียน ช่างทอวัดสามพระยา เนื่องจากย้ายมาทาสอนที่โรงเรียนพัฒนวิชาการสามพระยา(เดิม)

พ.ศ. 2550 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8 มาตรา 9 และมาตรา 17(6) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2548 และหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ที่ ศธ 0503(3)/ว288 ลงวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2550 ประกอบกับมติสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในการประชุมครั้งที่ 8/2550 เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2550 จึงแบ่งส่วนราชการระดับคณะในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ออกเป็น 9 คณะ ดังต่อไปนี้

1. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
2. คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
3. คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน
4. คณะบริหารธุรกิจ
5. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
6. คณะวิศวกรรมศาสตร์
7. คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์
8. คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น
9. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ 10

สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหาร คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหาร คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ เริ่มจัดตั้งขึ้นเมื่อปีการศึกษา 2550 เปิดหลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี ในการเปิดหลักสูตรได้พิจารณาให้สอดคล้องกับความต้องการของธุรกิจบริการด้านอาหารทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ และทันต่อความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมบริการอาหาร โดยมุ่งหวังให้บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรนี้ มีคุณสมบัติเป็นที่พึงประสงค์ของสถานประกอบการ

วิสัยทัศน์ (Vision)

จัดเตรียมนักศึกษา ให้มีทักษะ และความรู้ที่จำเป็นในด้านอุตสาหกรรมบริการอาหารที่ทันสมัย

ภารกิจ (MISSION)

1. จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษามุ่งเน้นวิชาชีพบนพื้นฐานด้านอุตสาหกรรมบริการอาหารที่มีคุณภาพ และมีความสามารถพร้อมเข้าสู่อาชีพ
2. สร้างงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม บนพื้นฐานของอุตสาหกรรมบริการอาหารสู่การผลิตและการบริการที่สามารถถ่ายทอดและสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ประเทศ
3. ให้บริการงานวิชาการและการศึกษาที่มีแนวคิดเชิงสร้างสรรค์ เพื่อการมีอาชีพอิสระและพัฒนาอาชีพสู่การแข่งขัน
4. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และรักษาสืบสานมรดกภูมิปัญญา
5. พัฒนาระบบบริหารการจัดการองค์กรให้มีประสิทธิภาพด้วยหลักธรรมาภิบาล

วัตถุประสงค์

การจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหาร ดังนี้

- 1.1 เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ด้านทฤษฎี และมีทักษะในการปฏิบัติงานด้านอุตสาหกรรมบริการอาหารไทยและอาหารนานาชาติ ในรูปแบบที่มีคุณภาพ ปลอดภัยต่อการบริโภค สามารถเชื่อมโยงทฤษฎีกับการปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนผลผลิตทางด้านอาหารให้เพียงพอกับสถานการณ์เปลี่ยนแปลงของโลกในอนาคต
2. เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถในการบูรณาการวิชาต่างๆ อย่างเป็นองค์รวม มีแนวคิดอย่างเป็นระบบในการวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ให้ก้าวหน้า สามารถนำความรู้ ทักษะ และความเชี่ยวชาญไปประกอบอาชีพในสถานประกอบการด้านการบริการอาหารได้
3. เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความสามารถในการใฝ่เรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อมุ่งพัฒนาตนเองและวิชาชีพให้เจริญก้าวหน้า สามารถติดต่อสื่อสารอย่างเข้าใจ ในโลกเทคโนโลยีที่ทันสมัย
4. เพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์ สุจริต ตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพ รับผิดชอบต่อหน้าที่และสังคม และสร้างไว้ซึ่งขนบธรรมเนียม ประเพณี ศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของไทย

2. คุณลักษณะของบัณฑิต

การกำหนดคุณลักษณะหรือความคาดหวังที่เกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตนั้นมีความหลากหลายและแตกต่างกันไปตามความคิดและความเชื่อของนักคิดแต่ละคน แต่ละสถาบัน ความเชื่อบางอย่างมีลักษณะซ้ำซ้อนผสมผสานหลายแนวคิดด้วยกัน แต่เมื่อได้ประมวลแนวคิดของนักคิดและนักการอุดมศึกษาของไทยเข้าด้วยกันแล้ว สามารถสรุปคุณลักษณะของบัณฑิตออกได้

เป็นกลุ่มใหญ่ด้วยกัน 5 กลุ่ม คือ กลุ่มอุดมคตินิยม กลุ่มปัญญานิยม กลุ่มชุมชนนิยม กลุ่มปฏิบัตินิยม และกลุ่มเทคโนโลยีนิยม แต่ละกลุ่มมีหลักคิดเฉพาะของกลุ่ม แต่ในแต่ละกลุ่มก็มีคุณลักษณะบางอย่างซ้ำซ้อนกันอยู่บ้างนักคิดหรือผู้ทรงคุณวุฒิในแต่ละกลุ่มเองก็มีความคิดบางส่วนบางประเด็นที่ซ้ำซ้อนกัน ในงานวิจัยนี้จะได้เสนอภาพรวมของผู้ทรงคุณวุฒิในแต่ละลักษณะ

2.1 กลุ่มอุดมคตินิยม

คุณลักษณะบัณฑิตในกลุ่มอุดมคตินิยมเน้นคุณลักษณะของบัณฑิตที่เป็นอุดมคติของมนุษย์ คือ คุณธรรมจริยธรรม เป็นฐานหลักที่สำคัญ รวมถึงองค์ประกอบในเรื่องอุดมคติและความเชื่อต่าง ๆ ที่เป็นองค์ประกอบของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์

ความคิดในการพัฒนาบัณฑิตให้มีคุณธรรมจริยธรรมโดยมีพื้นฐานทางศาสนาเป็นตัวรองรับนี้ เกิดจากการมองเห็นปัญหาของการศึกษาไทยเฉพาะปัญหาการอุดมศึกษาไทยที่เน้นเศรษฐกิจ เน้นการพัฒนาตัวอย่างของประเทศทางตะวันตกเป็นสำคัญ จึงมุ่งเน้นให้บัณฑิตหรือการอุดมศึกษาเป็นไปเพื่อ “จะผลิตคนให้สำเร็จวิชาชีพนั้น ๆ มาใช้ คือ เราจะผลิตคนมาเป็นกำลังคนสำหรับสนองความต้องการทางเศรษฐกิจและสังคม” (พระธรรมปิฎก, 2542: 11) ไม่ได้เน้นที่การสร้างคนให้รู้จัก เข้าใจ และมีชีวิตที่มีคุณค่าสูงกว่าเพียงแค่เศรษฐกิจหรือการเงิน เป็นการศึกษาเพื่อรับใช้ทางเศรษฐกิจ โดยพระไพศาล วิสาโล กล่าวว่าเป็นการศึกษาเป็นไปเพื่อรับใช้นิยมเป็นหลักโดยเฉพาะถ้าเรามองไปที่มหาวิทยาลัยจะเห็นว่าถูกรอบงำโดยอำนาจทุนมากตั้งแต่จุดมุ่งหมายของอุดมศึกษาที่เราวาง นับตั้งแต่ที่เราพัฒนาการมาในปี พ.ศ.2503 - 2504 เป็นต้นมา อุดมศึกษาเป็นไปเพื่อผลิตคนเข้าสู่ตลาดแรงงานภาคอุตสาหกรรมภาคบริการมาโดยตลอด(พระไพศาล วิสาโล 2545: 4)

นอกจากนี้สภาพการณ์ของอุดมศึกษาที่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของเศรษฐกิจทุนนิยม ดังกล่าวแล้ว พระไพศาล วิสาโล ยังชี้ให้เห็นเพิ่มเติมอีกว่าตัวมหาวิทยาลัยเองก็มีลักษณะเป็นทุนนิยมด้วยตนเอง ดังคำกล่าวเพิ่มเติมว่า “ตัวมหาวิทยาลัยเองก็เริ่มจะเป็นธุรกิจ เป็นอุตสาหกรรมมากขึ้นอย่างที่เราเริ่มเห็นกันในเวลานี้ว่า มหาวิทยาลัยเริ่มแสวงหากำไรมากขึ้นทุกที มีการพยายามสร้างจุดขาย สร้างหลักสูตรพิเศษเพื่อที่จะดึงคนมาซื้อบริการทางการศึกษา มาเป็นบัณฑิต มีการเสนอจุดขาย เช่น ปริญญาโท 2 ปี ไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์หรือมีการเสนอหลักสูตรที่จับกันได้เร็ว ๆ”(พระไพศาล วิสาโล 2545: 4)

การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่เน้นการสนองตอบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ ทำให้ผู้เรียนละเลย มองข้าม และไม่ได้ให้ความสำคัญกับคุณค่าของความเป็นมนุษย์ คุณค่าของอุดมคติ คุณค่าของวามเลียดสะเท่าที่ควร เราจึงเห็นบัณฑิตที่มุ่งแต่เอาชนะ เอาเปรียบ เห็นแก่ได้อยู่ทั่วไป ดังที่คณาจารย์ในโครงการบัณฑิตอุดมคติของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่

มองเห็นอิทธิพลของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่มีต่อการพัฒนาบัณฑิตของไทย จนนำไปสู่แนวคิดในการผลิตบัณฑิตในอุดมคติขึ้น ดังที่ โครงการได้กล่าวไว้ว่า “คณาจารย์ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ตระหนักถึงปัจจัยรุมล้อมด้านการแข่งขันเสรีเพื่อถึงเป้าหมายด้านเศรษฐกิจและขณะเดียวกันก็ต้องทำนุบำรุงชีวิต จิตใจและคุณภาพชีวิตของคนไทยในสังคมยุคไฮเทคที่ต้องรู้กว้างรู้ไกลและเจาะลึกเทคโนโลยี ” (มณีวรรณ กมลพัฒนา, 2538: 10) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ส.ศิริรักษ์ ที่ว่า “ยิ่งในช่วงหลังมานี้ระบบทุนมีอำนาจเหนือรัฐ การศึกษาก็ต้องเป็นไปเพื่อให้ผู้ที่รับการศึกษารับใช้นายทุน ตลอดจนบรรษัทข้ามชาติยิ่งกว่าอะไรอื่น” ดังนักการศึกษาญี่ปุ่นเองก็ปรารถนาว่า เมื่อเสร็จสงครามโลกครั้งที่ 2 นักการศึกษาอเมริกันมาร่วมกับนักการศึกษาญี่ปุ่นรับระบบการศึกษาให้เป็นไท ซึ่งในที่นี้หมายถึงสาระของ Liberal Education ตามแบบฝรั่ง(ส.ศิริรักษ์, 2545: 2) ซึ่ง ส.ศิริรักษ์ กล่าวต่อไปว่าญี่ปุ่นไม่สามารถต้านกระแสทุนนิยมได้”

เมื่อประมวลสาเหตุหลักที่นำไปสู่ปัญหาของอุดมศึกษาและการผลิตบัณฑิตในแนวนี้แล้ว เราจะพบว่าปัญหาใหญ่คือการผลิตบัณฑิตตามรูปแบบและกระบวนการของต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศทางตะวันตกซึ่งเป็นการผลิตบัณฑิตเพื่อรับใช้ระบบทุนนิยมสนองต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและการมีงานทำ เดินตามเส้นทางของบรรษัทนานาชาติที่ให้บัณฑิตเป็นผู้ตามสอดคล้องกับระบบบริโภคนิยมส่งผลให้บัณฑิต ฟุ้งเฟ้อ ใช้ชีวิตอย่างขาดอุดมคติและเป้าหมายที่ชัดเจนพอ

โดยเหตุนี้แนวคิดของการอุดมศึกษาและการผลิตบัณฑิตตามแนวนี้จึงต้องเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจสภาพปัญหาดังกล่าวและแสวงหาทางออกที่เหมาะสมมีคุณค่าสูงสุดในชีวิต ยิ่งไปกว่าการจัดการศึกษาเพียงเพื่อรับใช้รัฐบาลและเศรษฐกิจทุนนิยมเท่านั้น ดังที่ ส.ศิริรักษ์ ได้เสนอไว้ว่า “อุดมศึกษาหรือการศึกษาขั้นสูงสุด คือ เพื่อความเป็นไทจากอวิชชา หรือความมืดบอดที่ครอบงำมนุษย์ เพื่อปลดปล่อยจากอวิชชาก็ย่อมเข้าถึงปัญญาหรือปรัชญาคือเข้าใจสภาวะธรรมทั้งหมดอย่างปราศจากการติดยึดใด ๆ ทั้งสิ้น เมื่อถึงจุดสุดท้ายของชีวิตที่ความเข้าใจอย่างแจ่มชัด ปรัชญาหรือปัญญาย่อมควบคู่กันไปกับกรุณาคือความคิดและจิตใจ เดินไปในทางที่จะเอื้ออาทร ช่วยเหลือเกื้อกูลและรับใช้ผู้อื่น สัตว์อื่นอย่างหาที่สุดมิได้ (ส.ศิริรักษ์, 2545: 17)” ในทำนองเดียวกัน พระไพศาล วิสาโล ก็เห็นด้วยกับ ส.ศิริรักษ์ ที่ว่า “อุดมศึกษาต้องเป็นไปเพื่ออุดมคติ แต่อุดมคติในที่นี้ไม่ได้มองเป็นเรื่องไกลตัว” อุดมคติ หมายถึงอะไร คติในที่นี้พระไพศาล วิสาโล “เป็นที่ไป” หรือที่บรรลุดัง ซึ่งหมายถึง “ภพภูมิ” หรือ “สถานที” ก็แล้วแต่ พระไพศาล วิสาโล จึงให้นิยามของอุดมศึกษาไว้ว่า “อุดมศึกษาที่พึงปรารถนา คือ อุดมศึกษาที่สามารถนำพามนุษย์และสังคมไปสู่ยุคที่อุดมหรือภพภูมิที่สูงถึงถึงงาน อุดมศึกษาต้องสอนชีวิตที่เข้าสู่ภูมิธรรมที่สูงส่ง

ขึ้น ซึ่งต้องเป็นไปและเข้าสู่ภาวะที่องงามขึ้นเป็นภพภูมิที่น่าอยู่และเอื้ออาทรต่อความเจริญเติบโตทางวิญญาณของมนุษย์”(ส.ศิริรักษ์, 2545: 2)

ทั้งสองท่านต่างก็เห็นตรงกันว่า เป้าหมายของอุดมศึกษา คือ อุดมคติ คือ ต้องพัฒนาคนให้ถึงอุดมคติให้ได้และอุดมคติที่ทั้งสองท่านเห็นไปในทางเดียวกัน ก็คือ พื้นฐานทางศาสนานั่นเองเพราะพระพุทธศาสนาก็คือรากเหง้าของคนไทยเองเป็นหลักสำคัญ

ส่วนท่านเจ้าคุณพระธรรมปิฎกได้ชี้แนะในส่วนของการสร้างบัณฑิตให้ชัดเจนยิ่งขึ้นว่า การพัฒนาคนนั้นต้องมีลักษณะบูรณาการ คือ รวมคุณลักษณะทั้งสามเข้าด้วยกัน เป็นการพัฒนา “คนทั้งคน” ว่า การพัฒนาคนทั้งคน ก็คือการพัฒนากระบวนการของชีวิตของคนทั้ง 3 ด้าน คือ พฤติกรรมจิตใจและปัญญาเจริญงอกงามขึ้นอย่างประสานสัมพันธ์ สอดคล้องส่งผลเกื้อกูลต่อกันไปด้วยดีทั้งระบบ(พระธรรมปิฎก, 2542: 42) สอดคล้องกับแนวคิดของกลุ่มบัณฑิตอุดมคติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งมีเป้าหมายหลักในการเน้นคุณธรรมจริยธรรมของบัณฑิตได้กำหนดให้มีการบูรณาการ รวมศาสตร์ทั้ง 3 ศาสตร์ใหญ่ คือ มนุษยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ธรรมชาติและสังคมศาสตร์เพื่อให้เห็นความจริงของชีวิตและธรรมชาติ นอกจากนี้ก็ให้บูรณาการคุณธรรมจริยธรรมตั้งแต่ศีลธรรม เห็นการณ์ไกล รอบคอบ ไม่ประมาท ไตร่ตรอง เหตุผลและรับผิดชอบ แต่จุดเน้นของบัณฑิตอุดมคติก็น้อยอยู่ที่คุณธรรมจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นหลักสำคัญ

โดยภาพรวมจะเห็นได้ว่าคุณลักษณะบัณฑิตในกลุ่มนี้ได้เน้นที่คุณค่า รากเหง้าและวัฒนธรรมของไทย ซึ่งมีศาสนาเป็นพื้นฐานที่สำคัญ รวมถึงคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ไม่ว่าจะเป็นความเสียสละ การเห็นแก่ส่วนรวม ความรับผิดชอบต่อสังคม ฯลฯ จึงเป็นคุณธรรมที่สำคัญ

2.2 กลุ่มปัญญานิยม

คุณลักษณะของบัณฑิตในกลุ่มปัญญานิยมนี้เน้นคุณลักษณะของบัณฑิตในเชิงของความสามารถทางปัญญาและการนำปัญญาไปใช้ได้อย่างเหมาะสมเป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคมเป็นสำคัญ การอุดมศึกษาในแนวนี้นี้ต้องมุ่งส่งเสริมปัญญาของผู้เรียนให้ได้และได้อย่างสมบูรณ์พอ

แนวคิดของกลุ่มนี้สะท้อนให้เห็นปัญหาของการอุดมศึกษาไทยที่สำคัญ คือ กระบวนการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษาและมหาวิทยาลัยไทยไม่ได้สร้างปัญญาให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนได้อย่างแท้จริง เนื่องจากการเรียนการสอนยังมีลักษณะป้อน โดยการบรรยายของครูผู้สอน ทำให้ผู้เรียนต้องจด ท่อง จำตามที่อาจารย์บอกเป็นหลัก การพัฒนาปัญญาจึงไม่เกิดขึ้น บัณฑิตจึงมีลักษณะ รู้มากกว่ารู้คิด

นอกจากกระบวนการในการเรียนการสอนจะไม่สร้างปัญญาแล้วเนื้อหาสาระที่สอนก็ไม่นำไปสู่ความรู้ที่แท้จริง ทำให้มีปัญหาไม่พอ ดังที่ประเวศ ะสี ได้ชี้ให้เห็นว่า สังคมไทยมีปัญหาอย่างมากและอย่างลึก ทั้งปัญหาสิ่งแวดล้อมและปัญหาสังคมจนกลายเป็นวิกฤติ แต่มหาวิทยาลัยไม่มีคำตอบพอ “เราไม่มีคำตอบสำหรับวิกฤติการณ์ทางจิตวิญญาณแต่อย่างใดเลย เพราะเรามีปัญญาไม่พอ มหาวิทยาลัยก็มีปัญญาไม่พอและไม่สามารถสร้างปัญญาให้พอที่จะทำให้อสังคมเผชิญกับวิกฤติการณ์ได้”(ประเวศ ะสี, 2537 : 3) คำวิพากษ์วิจารณ์ที่ว่าบัณฑิตไม่รู้จักคิด ไม่รู้จักสร้างปัญหานี้ ได้รับคำวิพากษ์วิจารณ์อย่างกว้างขวาง อมเรศ ศิลาอ่อน อดีตกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ก็ได้วิจารณ์ไว้ในลักษณะเดียวกันว่า “การศึกษาไทยมีจุดเด่น คือ ไม่สอนให้คิด แต่สอนให้ท่องจำ ถือว่าความรู้สำคัญที่สุด ฉะนั้นเด็กยิ่งรู้มากยิ่งดี (อมเรศ ศิลาอ่อน, 2547: 2) นอกจากพูดถึงสภาพงานของการศึกษาไทยว่าไม่ได้สอนให้เด็กคิดแล้ว ยังเน้นเฉพาะระดับอุดมศึกษาอีกว่า “การอุดมศึกษาไทยสอนให้คนรู้แต่ไม่ได้สอนให้คนคิด จึงเป็นเรื่องที่จะต้องทบทวนว่าจะทำอย่างไรให้มีคุณภาพที่ดีขึ้น”(อมเรศ ศิลาอ่อน, 2538)

เหตุที่มีปัญญาไม่พอนั้น หลักใหญ่อยู่การศึกษาและการอุดมศึกษาไม่ได้ศึกษาความจริงในสังคม เราศึกษาวิชานอกสังคม ประเวศ ะสี ได้ตั้งคำถามไว้อีกว่า “ที่นี้ถามว่าการศึกษาโดยเฉพาะอุดมศึกษาเป็นสมองของสังคมหรือเปล่า คำตอบก็คือไม่เป็นเพราะมันอยู่นอกบริบทสังคม ไม่ได้รับรู้ความจริงเพราะฉะนั้นต้องเอาสังคมเป็นตัวตั้ง รับรู้แล้วนำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ให้ดีขึ้น” (ประเวศ ะสี, 2537: 3) ประเด็นของความไม่สอดคล้องและอยู่นอกบริบทของสังคมนี้ตรงกับการวิเคราะห์ของจรัส สุวรรณเวลา(2541: 5) ที่ชี้ว่าวิกฤติอุดมศึกษาไทยประการหนึ่งคือ ความตรงเป่าตรงปัญหา (Pertinent) ที่ชี้ว่า ผลผลิตของอุดมศึกษา “ต้องตรงตามที่สังคมต้องใช้ ทั้งนี้ต้องปรับการอุดมศึกษาไม่ใช่เป็นไปเพื่ออุดมศึกษาเอง แต่เพื่อสังคมโดยดำเนินการตามความจำเป็นของสังคม” สภาพการณ์ดังกล่าวได้มีข้อเสนอในทางของการผลิตบัณฑิตเพื่อส่งเสริมให้นิสิตมีปัญญาอย่างสมบูรณ์เต็มที่หลายประการด้วยกัน โดยเฉพาะการเรียนการสอนจะต้องเน้นให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์ แสวงหา และแสดงเหตุผลของตนเองออกมาดังที่จรัส สุวรรณเวลา ได้เสนอไว้ “การศึกษาต้องไม่เป็นการให้กับการรับ ต้องเน้นการวิเคราะห์ มีการอภิปรายซักถามและตอบด้วยเหตุผล แยกแยะตรรกจริงจากตรรกหลวง จึงจำเป็นต้องเป็นการเรียนรู้กลุ่มเล็กที่ผู้สอนและผู้เรียนต่างช่วยกันในการหาความจริงของธรรมชาติ ทำนองเดียวกับที่โซเครตีสใช้เมื่อหลายพันปีมาแล้ว ครุมีหน้าที่กำกับชี้แนะ แนวการถกเถียง และวิพากษ์วิจารณ์ แทนที่จะเป็นผู้มีความรู้และถ่ายทอดความรู้ทางเดียว”(ประเวศ ะสี, 2538: 38) ในลักษณะเดียวกันประเวศ ะสี ได้อธิบายคุณลักษณะของสมองที่ทำหน้าที่ในทางปัญญา อยู่ 4 ประการใหญ่ ดังนี้

ข้อแรก ต้องสามารถรับรู้ความจริง ถ้ารับรู้ความไม่จริง เราก็จะไม่มีปัญหา เราก็จะไม่เข้าใจเรื่องราวอันนั้น เพราะเราได้รับความลวงมารับเอาความไม่จริงมา ก็จะมีปัญหา ในข้อนี้เน้นหนักที่การเรียนความจริง เรียนรู้สังคม เรียนสิ่งที่เกิดขึ้นในสังคม

ข้อที่สอง การรับรู้เข้ามาเฉย ๆ ไม่พอ เพราะเรื่องราวมันซับซ้อนมันลึกซึ้ง กว่านั้น เพราะฉะนั้นต้องสามารถเอาความจริงมาวิเคราะห์และสังเคราะห์เป็นปัญหาที่สูงขึ้นกว่า เท่าที่ปรากฏรับรู้ในข้อนี้เน้นหนักที่การวิเคราะห์วิจารณ์ เมื่อเรียนรู้สิ่งหนึ่งแล้ว

ข้อสาม เอาปัญหาไปใช้ เช่น จะต้องเอไปใช้อย่างไร เอาไปเชื่อมโยง อย่างไร ต้องไปคิดแปลงอย่างไร ต้องไปสังเคราะห์ใหม่อย่างไร ให้เหมาะกับการใช้ข้อนี้เน้นที่การนำไปใช้ ซึ่งจะทำการศึกษาเกิดประโยชน์ได้อย่างแท้จริง

ข้อที่สี่ เมื่อนำไปใช้แล้ว ต้องประเมินด้วยว่าได้ผลหรือไม่ได้ผลมากน้อย แค่ไหน เพราะอะไร แล้วเอาตัวที่ประเมินกลับมาใช้อีกเพราะมันจะทำให้เป็นการเกิดปัญหาที่สูงขึ้นไปอีก ข้อนี้เน้นที่การประเมินตรวจสอบสิ่งที่เรียนรู้ได้ วิเคราะห์ได้ ประยุกต์แล้วนำมาประเมิน ตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง(ประเวศ วะสี, 2545)

โดยเหตุนี้การสร้างบัณฑิตในกลุ่มปัญญานิยมจึงประกอบไปด้วย กระบวนการเรียนการสอนที่เป็นกระบวนการทางปัญญา คือ เรียนรู้วิชาการสาระที่กว้างขวางเป็นจริง ตรงต่อสภาพของสังคมเองและมีความสามารถในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และสร้างสรรค์เป็น สิ่งใหม่ได้ ในขณะที่เดียวกันก็รู้จักประเมินรู้จักประยุกต์ใช้ นำไปสู่การสร้างความรู้และวิชาการใหม่ ต่อไป

2.3 กลุ่มชุมชนนิยม

คุณลักษณะของบัณฑิตในกลุ่มชุมชนนิยมนี้เน้นบัณฑิตที่รู้และเข้าใจ ชุมชนและสังคมที่ตนเองอยู่ เข้าใจเหตุผลที่มา สภาพการณ์และปัญหาของชุมชน มีจิตสำนึกในทาง สังคมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม สามารถเชื่อมโยงเรื่องที่เรียนกับปัญหาของสังคมได้อย่างดี พร้อมทั้งมีวิธีที่จะแก้ปัญหาของสังคมได้ รวมถึงการเรียนรู้ ไม่จำเป็นต้องอยู่ที่สถาบันการศึกษา อย่างเดียว แต่อยู่ที่ชุมชนอีกด้วย

แนวความคิดหลักของกลุ่มนี้อาจพิจารณาได้จากแนวคิดของเสนห์ จามริก (2545: 2) ที่มองเรื่องความเข้าใจของอุดมศึกษาในวงที่กว้าง และมองอย่างเชื่อมโยงสัมพันธ์กันกับ สังคม “เรื่องของการศึกษาไม่ว่าจะเป็นระดับใดก็ตาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุดมศึกษานั้นเป็นส่วน หนึ่งของสังคมจะเรียกว่า “อนุระบบของสังคมใหญ่ก็ได้” ซึ่งจะต้องเชื่อมโยงให้เห็นว่าอุดมศึกษา ไม่ได้โดยเดี่ยวอยู่โดยตัวของมันเอง แต่มีความสัมพันธ์เกี่ยวโยงกับชุมชนและสังคมอย่างแยกแยะ กัน ไม่ออก ดังนั้นในการจัดการศึกษาจึงต้องให้ผู้เรียนรู้จักตัวเองรู้จักอัตลักษณ์ของตนเองด้วย

จากแนวคิดดังกล่าว นำไปสู่ปัญหาการวิเคราะห์การศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่เห็นได้ชัดเจนว่าเป็นการศึกษาที่ไม่สอดคล้องกับสังคม ดังที่เสนห์ จามริก ได้เน้นไว้ว่า “และในประการสำคัญไม่ใช่เป็นการเรียนรู้หรือการศึกษาวิจัยที่ตอบสนองปัญหาและความต้องการของสังคมไทย แต่คอยสนองปัญหา และความต้องการของโลกภายนอก เพราะฉะนั้นจะเห็นว่าทุก ๆ ครั้งที่เกิดเหตุการณ์ขัดแย้งอะไรต่าง ๆ เวลาที่ประเทศไทยต้องประสบกับความพ่ายแพ้ทางเศรษฐกิจ เราจะได้ยินนักวิชาการหรือชนชั้นนำทั้งในทางการเมืองและทางราชการประจำจะพูดบ่อย ๆ ว่า เราไม่สามารถหลีกเลี่ยงกระแสโลกได้ อันนี้คือวัฒนธรรมของการจำนนต่อกระแสของโลกภายนอกและเป็นความจำนนโดยสมัครใจด้วย”(เสนห์ จามริก, 2545: 6)

ในแนวทางของปัญหาดังกล่าวเสนห์ จามริก จึงได้เสนอต่อไปว่า “จะเห็นได้ว่าเราต้องการประวัติศาสตร์ใหม่ ต้องการเศรษฐศาสตร์ใหม่ที่เป็นของชุมชน ต้องเผด็จการบ้าง เพราะว่าคำราชทั้งหลายล้วนแต่ นิโอ-คลาสสิก ทั้งนั้น ไม่สามารถให้คำตอบอะไรได้เลย นอกจากไม่ให้คำตอบแล้ว ยังทำให้เราหลงทิศหลงทางมาโดยตลอดด้วย ด้วยเหตุผลนี้จึงต้องมีการทบทวนสำนึกในโลกชีวิตของชุมชนท้องถิ่นที่เป็นชุมชนฐานทรัพยากรเขตร้อน”(เสนห์ จามริก, 2548: 8)

แนวคิดในทางสังคมชุมชนที่จะเป็นแหล่งการเรียนรู้ที่ดีที่สุดนอกจากในโรงเรียนนั้น สะท้อนให้เห็นชัดเจนแนวคิดของ เสรี พงศ์พิศ ที่ได้พัฒนาแนวคิดของมหาวิทยาลัยชาวบ้านขึ้นโดยชี้ให้เห็นแนวคิดของมหาวิทยาลัยชาวบ้านโดยชี้ให้เห็นแนวคิดของมหาวิทยาลัยชาวบ้านว่า “ความแตกต่างของมหาวิทยาลัยชาวบ้านจากมหาวิทยาลัยและสถาบันการศึกษาทั่วไปคือ ชาวบ้านเรียนรู้จากการปฏิบัติ เรียนรู้จากชีวิตจริง ปัญหาจริง ความต้องการจริง และเรียนรู้ในบริบทของสังคมวัฒนธรรมของท้องถิ่นของตนเอง เรียนรู้จากการถ่ายทอดและสืบทอดภูมิปัญญาของท้องถิ่นผสมผสานกับความรู้สากล”(เสรี พงศ์พิศ, 2547: 2) การเรียนรู้สภาพจริงของชุมชนนี้จำเป็นที่อาจารย์มหาวิทยาลัยจะต้องเปลี่ยนกระบวนทัศน์ไปสู่กระบวนทัศน์ใหม่ คือ “อาจารย์มหาวิทยาลัย นักวิจัย จะต้องปรับกระบวนทัศน์ใหม่ ปรับวิธีคิด วิธีปฏิบัติของตนเองให้ได้ เพราะวิธีคิด วิธีปฏิบัติ 1 ด้าน ไม่สามารถแก้ไขปัญหาสังคมปัจจุบันได้ และไม่สามารถส่งเสริมชุมชนให้เข้มแข็งได้จะต้องปรับความเข้าใจเสียใหม่ว่าโลกไม่ใช่ศูนย์กลางของจักรวาล แต่เป็นดวงอาทิตย์จะต้องหันหน้าไปหาชุมชน และเรียนรู้เข้าใจชุมชนตามศักยภาพที่เขามี”(เสรี พงศ์พิศ, 2547: 12)

นอกจากเสนห์ จามริก และเสรี พงศ์พิศ ที่ได้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของชุมชนที่มีต่ออุดมศึกษาไทยแล้ว นิธิ เอียวศรีวงศ์ก็ได้ชี้ให้เห็นถึงคุณค่าของชุมชนต่อการศึกษาร่วมกันว่า “บัณฑิตจะต้องเป็นผู้แสวงหาความรู้เพื่อเป็นคำตอบให้กับสังคมตามระดับของสังคมได้อย่างเหมาะสม บัณฑิตจะต้องมีความรู้ในการจัดการสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น มีความรู้เกี่ยวกับ

การเมืองการปกครองมีส่วนร่วมทางการเมือง กลไก และมีส่วนร่วมในเรื่องต่าง ๆ ของประชาชนที่เป็นเรื่องสาธารณะ”

นอกจากนั้นนิธิ เอียวศรีวงศ์ ยังชี้ให้เห็นประเด็นของชุมชนเพิ่มเติมต่อไปอีกว่า การศึกษาไม่ควรจะอยู่แต่เพียง “สถาบันการศึกษา” คือ โรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยที่เป็นอยู่ในปกติเท่านั้น แต่การศึกษาควรเกิดขึ้นในชุมชน ในสังคม ในสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เป็นหลักสำคัญ โดยจะมีหน่วยของการเรียนรู้เกิดขึ้นทั่วไป เพื่อให้การศึกษาเกิดขึ้นในชุมชน เป็นของชุมชน และเพื่อประโยชน์ของชุมชนเป็นหลักดังข้อเสนอที่ว่า “การศึกษาต้องไม่ฝากไว้กับ “สถาบันการศึกษา” อีกต่อไป แต่ต้องกระจายการศึกษาออกไปให้กว้างขวาง แผลงอยู่ในสถาบันทางสังคมทุกชนิดนับตั้งแต่ครอบครัวเป็นต้นไป ในการนี้จะต้องเติมศักยภาพสถาบันทางสังคมต่าง ๆ ให้มีความสามารถในการทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ หน่วยการเรียนรู้จะกระจายอยู่ทั่วไป หน่วยเหล่านี้อาจเป็นห้องสมุด สถานที่สำหรับการสื่อสาร สถานที่สำหรับเข้าถึงฐานข้อมูล สถาบันทางวิชาการ ฯลฯ บางหน่วยก็อาจดำเนินงานได้โดยอาศัยผลกำไรทางธุรกิจ บางหน่วยก็อยู่ได้ด้วยอุปถัมภ์ของรัฐ ของบริษัท หรือองค์กรทางเศรษฐกิจและสังคมอื่น ๆ” (นิธิ เอียวศรีวงศ์, 2540: 69)

ในแนวคิดนี้มุ่งเน้นให้บัณฑิตรู้จักและเข้าใจชุมชน สังคมของตนเอง การเรียนรู้จึงต้องเน้นการเรียนรู้ในชุมชน หรือเรียนรู้จากชุมชนเป็นหลักกระบวนการสร้างองค์ความรู้ก็ต้องสร้างขึ้นมาจากฐานของชุมชนเอง ตลอดจนแหล่งการเรียนรู้เองก็ต้องเกิดขึ้นในชุมชนเอง ตลอดจนแหล่งการเรียนรู้เองก็ต้องเกิดขึ้นในชุมชนเองไม่ใช่เพียงแต่สถาบันการศึกษา คือ มหาวิทยาลัยอย่างเดียว บทบาทของบัณฑิตก็ต้องเข้าไปมีส่วนร่วมกับชุมชนด้วยพร้อมกันไป

2.4 กลุ่มปฏิบัตินิยม

คุณลักษณะของบัณฑิตในกลุ่มปฏิบัตินิยมนี้เน้นคุณสมบัติที่สอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็นของงาน พร้อมทั้งจะทำงานได้ในสภาพของการเปลี่ยนแปลง โดยมีความรู้พื้นฐานที่ครบถ้วน รอบด้าน เพียงพอ และนำไปประยุกต์ใช้งานได้จริง แนวคิดพื้นฐานและความต้องการบัณฑิตในลักษณะนี้เกิดจากกลุ่มผู้ต้องการใช้บัณฑิตเป็นสำคัญโดยเฉพาะในกลุ่มของนักธุรกิจและอุตสาหกรรมที่คาดหวังว่าบัณฑิตเมื่อจบออกไปแล้วจะสามารถทำงานได้และถ้าทำได้ทันทีที่ยังมีคุณค่ายิ่งขึ้น นอกจากนั้นยังต้องปรับตัวเป็น เตรียมตัวตามความต้องการใหม่ ๆ ในภาวะของงานที่ต้องการความรู้ใหม่ ๆ และมีการแข่งขันสูง ชัยอนันต์ สมุทวณิชที่ได้ชี้ให้เห็นการเรียนรู้ในแนวใหม่ว่า “ขณะนี้การตลาดกลายเป็นตัวนำมากกว่าที่ผ่านมา การแข่งขันจึงสูงขึ้นและความรู้ก็ล้ำสมัยอย่างรวดเร็ว เมื่อการตลาดมีผู้ตัดสินใจรับบริการ คือ ลูกค้า ผู้ที่จะแข่งขันได้ดีจึงเป็นผู้ที่ให้บริการที่ดี ที่ตรงต่อเวลาและเป็นที่พอใจของลูกค้าดังนั้นในภาวะของการแข่งขันจึง

ต้องมีการเพิ่มคุณภาพของสินค้าและบริการไม่ใช่เรื่องของทุน แต่เป็นความรู้ในรสนิยมของลูกค้า” (ชัยอนันต์ สมุทวณิช, 2547)

ความเปลี่ยนแปลง และแข่งขันในวงการธุรกิจดังกล่าวทำให้การดำเนินงานของธุรกิจเองต้องใช้คนและความรู้ที่ทันสมัยขึ้น เข้มข้น เข้มแข็ง และมีคุณภาพขึ้น แนวทางของสถาบันอุดมศึกษาไทยเฉพาะมหาวิทยาลัยเองจึงต้องเน้นการผลิตคนสนองต่อธุรกิจมากขึ้น ดังที่ โอฬาร ไชยประวัติ ประธานสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ได้สะท้อนประเด็นนี้ไว้ชัดเจนว่า “คุณภาพการศึกษาของประเทศทุกระดับมีผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจซึ่งต้องการผู้จบการศึกษาที่มีคุณภาพเข้าไปทำงานทั้งในหน่วยงานรัฐ เอกชนและองค์กรธุรกิจ และยิ่งภาคเศรษฐกิจมีการเติบโตเท่าใดยังต้องการคนที่มีคุณภาพเท่านั้น การปรับปรุงมาตรฐานการศึกษาของชาติจึงเป็นสิ่งจำเป็น”(โอฬาร ไชยประวัติ, 2547)

คุณสมบัติของบัณฑิตในแนวปฏิบัตินิยมนี้เห็นชัดเจนว่าจะต้องเน้นการไปทำงานได้เป็นหลักสำคัญรวมถึงการปรับตัวเองให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกและของงานด้วย ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยเองก็มักจะเน้นในแนวนี้กันเป็นส่วนมากเพราะจะทำให้บัณฑิตของตนเองไปหางานได้ไปเผชิญกับโลกยุคใหม่ได้ ดังที่นงเยาว์ ชัยเสรี อธิการบดีของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้กล่าวไว้ว่าคุณสมบัติเพิ่มเติมที่บัณฑิตควรมีนั้นควรประกอบไปด้วยความรู้ทางด้าน Computer การพัฒนาบุคลิกภาพ การพัฒนาคุณธรรม และภาษาต่างประเทศ (นงเยาว์ ชัยเสรี, 2530: 96) ขณะเดียวกันแนวคิดนี้ได้รับการสนับสนุนจากผาสุก กุลละวณิชย์ (2530: 109) อธิการบดีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ว่า “ต้องเน้นเรื่องเกี่ยวกับต่างประเทศ เรื่องของความเข้าใจเกี่ยวกับภูมิภาคแถบนี้เรื่องของประเทศในกลุ่มอาเซียน เรื่องของประเทศเพื่อนบ้านต่าง ๆ อย่างน้อยถ้าหากจะเรียนวิศวกรรมศาสตร์ เราก็อาจจะต้องมีตัวอย่างวิศวกรไทยที่ไปสร้างโรงงานในประเทศพม่า เน้นให้นักศึกษาและบัณฑิตของเรามีความคิดที่จะออกไปสู่โลกกว้าง” ในกรณีเดียวกันนี้ประกอบ คุปรัตน์ ได้เสนอ “คุณลักษณะของคนทำงานยุคใหม่” ไว้หลายประการด้วยกัน โดยจะเน้นหนักไปที่คุณลักษณะที่หน่วยงานหรือผู้จ้างเองก็พอใจด้วย คุณลักษณะดังกล่าวประกอบด้วย(ประกอบ คุปรัตน์, 2546)

1. ความสามารถในการประกอบอาชีพ
2. ความรอบรู้ทันโลก ทันเหตุการณ์
3. ความสามารถในการแก้ปัญหา
4. ความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ สามารถทำในสิ่งใหม่ได้
5. ความสามารถในการสื่อสารยุคใหม่
6. ความเป็นพลเมืองดีของสังคม
7. สนใจ ขวนขวาย หาคำความรู้
8. มีความเป็นผู้นำ

ควบคู่กับคุณลักษณะดังกล่าวประกอบ คุปรัตน์ ยังเสนอแนวทางการพัฒนาบัณฑิตในลักษณะนี้ ควบคู่กันไปด้วย โดยเน้นที่การฝึกงาน การทำงานตามวิชาชีพ การทำโครงการ การทำงานเป็นทีม และการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองการฝึกปฏิบัติหรือการเรียนรู้ด้วยการทำงานสภาพการณ์จริงนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ โอพาร์ ไชยประวัติ ที่เห็นว่า ในระดับอุดมศึกษาที่จะผลิตบัณฑิตควรจัดการเรียนการสอนให้มีบริบทที่คล้ายคลึงกับการทำงานจริงให้ได้เรียนรู้และฝึกฝนจริงตั้งแต่ขณะที่ยังศึกษาอยู่ การศึกษาควรอยู่ในสภาพจำลองของธุรกิจ ทำให้ผู้เรียนสามารถจบไปแล้วปฏิบัติตนได้จริง(โอพาร์ ไชยประวัติ, 2547) แนวคิดของการผลิตบัณฑิตในลักษณะนี้จึงเน้นที่ความสามารถในการไปปฏิบัติได้ ทำงานในวิชาชีพที่ตนเองเรียนมาและสามารถเรียนรู้ ปรับตัวเข้ากับ การเปลี่ยนแปลงของงานและสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงจึงเป็นหลักสำคัญ

2.5 กลุ่มเทคโนโลยีนิยม

คุณลักษณะของบัณฑิตในแนวคิดกลุ่มนี้เน้นที่ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อประโยชน์ของการเรียนรู้ การศึกษาค้นคว้า การทำงาน และการพัฒนางานให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นไป ในขณะที่เดียวกันก็สามารถพัฒนาและสร้างนวัตกรรมจากเทคโนโลยีประเภทต่าง ๆ ได้ พื้นฐานแนวคิดของกลุ่มเทคโนโลยีนิยมเกิดจากการเติบโตของเทคโนโลยีในด้านต่าง ๆ ที่เป็นไปอย่างกว้างขวาง ทั้งเทคโนโลยีในด้านการพิมพ์เทคโนโลยีด้านการสื่อสาร จนถึงเทคโนโลยีทางด้านข่าวสาร โดยเฉพาะคอมพิวเตอร์ที่ทำให้เกิดนวัตกรรมต่าง ๆ ขึ้นอย่างมากการเติบโตของเทคโนโลยีดังกล่าว ทำให้เกิดแนวความคิดที่จะนำเทคโนโลยีต่าง ๆ ไปใช้ในการศึกษาทั้งในด้านของการเรียนการสอนและการบริหารจัดการเพื่อประโยชน์ของประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาและเพื่อประโยชน์ของโอกาสและความเท่าเทียมของการศึกษา ดังที่วิจิตร ศรีสอ้าน ได้กล่าวถึงการใช้ประโยชน์ของเทคโนโลยีการศึกษาไว้ว่า “ผมก็เห็นว่าเป็นโอกาสดีที่เราน่าจะคิดถึงเทคโนโลยีเหล่านี้ ซึ่งมีอยู่ทุกท้องถิ่นในขณะนี้ นำเข้ามาใช้ประโยชน์ทางการศึกษาให้เต็มทีมากขึ้นหรือแม้แต่เทพเสียงก็ต้องเสียใจที่จะพูดว่าคนในวงการศึกษาก็ยังไม่ได้ใช้เต็มที่เท่าไร

ขณะนี้แม้แต่จำอวดยังอัดเทปขายได้หรือเทปของพระพยอม ผมชอบมากตอนดึกเพราะแก่ง่วงได้ดี แต่มีไหมเทปของนักการศึกษาที่เป็นเทปเสียงวางในแผงในท้องตลาดไม่มี แล้วจะโทษว่าไม่มีคนซื้อก็ไม่ได้เพราะยังไม่มีใครคิดจะทำ”(วิจิตร ศรีสอาน, 2529: 20)

จากการเล็งเห็นคุณค่าและความสำคัญของเทคโนโลยีดังกล่าว วิจิตร ศรีสอานจึงได้พัฒนาเทคโนโลยีในลักษณะที่เป็น “สื่อประสม” ขึ้นโดยใช้สถานีโทรทัศน์ สถานีวิทยุ และสื่อสิ่งพิมพ์ พัฒนาเป็น “ระบบอุดมศึกษาทางไกล” โดย “เราก็กเลยประกาศออกไปว่าเราจะสื่อประสม ระหว่างสื่อสิ่งพิมพ์ระหว่างเทปเสียง ระหว่างรายการวิทยุ ระหว่างรายการโทรทัศน์ และอาจจะมีการสอนเสริมประกอบด้วย โดยให้มีโอกาสพบปะกับครูบาอาจารย์บ้างตามศูนย์บริการต่าง ๆ เท่าที่จำเป็น” “อีกเรื่องหนึ่งซึ่งเป็นเรื่องที่ผมเองเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญ ก็คือเราเห็นจะต้องพิจารณาถึงเรื่องการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา”(วิจิตร ศรีสอาน, 2529: 19, 20) ซึ่งในปัจจุบันนี้การใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษาโดยเฉพาะในเรื่องของการศึกษาผ่าน Internet หรือ เรื่อง E-learning ได้กลายเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นอย่างกว้างขวางในการใช้เทคโนโลยีที่ผสมผสานสื่อการสอนหลาย ๆ อย่างเข้าด้วยกัน(ของมหาวิทยาลัยเปิด) ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2519: 24) ได้เสนอไว้ว่า ในการรวมสื่อการสอนหลาย ๆ อย่าง มาช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจเนื้อหาวิชาที่เรียนดีขึ้นในวิชาหนึ่ง ๆ นักศึกษาจะได้รับสื่อการสอนผสมผสานกันดังนี้ บทเรียนทางไปรษณีย์ รายการโทรทัศน์และวิทยุ อาจารย์สอนกลุ่มย่อยและอาจารย์ที่ปรึกษา การบ้าน เทปบันทึกเสียง วัสดุฟิล์ม อุปกรณ์ทดลองที่บ้าน วัสดุคอมพิวเตอร์ กำหนดการเข้าพบอาจารย์ และการเรียนภาคฤดูร้อน ประมาณ 2-4 สัปดาห์ การใช้คอมพิวเตอร์โดยเฉพาะ Internet เพื่อประโยชน์ของการศึกษาหรือการเรียนรู้นั้นในปัจจุบัน โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษาถือเป็นเรื่องสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งไปแล้ว ทั้งในฐานะเพื่อเป็นเครื่องมือที่ช่วยในการเรียนการสอนในระบบปกติและการเรียนการสอนที่ใช้ระบบของเทคโนโลยีโดยตรงโดยการเรียนรู้ผ่าน Online ไม่ต้องมีชั้นเรียน โรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยปกติ ความสำคัญของเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตและการนำมาใช้ในการเรียนการสอนนั้นจะเห็นได้จากคำให้สัมภาษณ์ของ ศรีสักดิ์ จามรมาน(2544: 88) ว่า “คงหนี IT กันไม่พ้น ดันเข้าขึ้นมาทำอะไร อ่านหนังสือพิมพ์มาจากไหน ใช้คอมพิวเตอร์ทั้งนั้น ไปซื้อของใช้คอมพิวเตอร์ทั้งนั้นหนีไม่พ้น ต้องทำอย่างไรให้เราเอา IT มาใช้ให้เป็นประโยชน์” และอีกตอนหนึ่งว่า “อินเทอร์เน็ตมีบทบาทมากตอนนี้ทุกโรงเรียนต้องใช้อินเทอร์เน็ตสอน ถ้าไม่ใช้ก็เขมมาก ที่อเมริกาสิ้นปี 2000 ทุกโรงเรียนมีอินเทอร์เน็ตหมด อังกฤษสิ้นปี 2001 ทุกโรงเรียนมีอินเทอร์เน็ตหมด แต่ประเทศไทยยังมีไม่มากนักนั้น”

นอกจากการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอนหรือการบริหารจัดการแล้วในปัจจุบันได้มีโครงการที่จะเปิดสอนระดับปริญญาตรี โท เอก ผ่านระบบของเทคโนโลยีที่

เรียกว่าเป็นการเรียนการสอนโดยวิธีการของ online โดยตลอดทั้งหลักสูตร นับได้ว่าเป็นก้าวสำคัญของแนวคิดการศึกษาในกลุ่มเทคโนโลยีนิยม โดยเหตุนี้คุณสมบัติของผู้เรียนในแนวทางนี้จึงต้องมีความรู้และทักษะทางคอมพิวเตอร์อย่างเพียงพอ สามารถใช้คอมพิวเตอร์ได้อย่างดี อยากรู้หรืออยากเห็น มีความสนใจที่เรียนรู้อยู่เสมอ นอกจากนั้นยังต้องมีความคิดกว้างไกล อยากรู้อะไรอยู่เสมอ และต้องมีความอดทนอยู่ได้ทั้งวันทั้งคืน ต้องเล่นคอมพิวเตอร์วันละ 1 ชั่วโมง ต้องรู้สึกเป็นกันเองกับคอมพิวเตอร์ เป็นเพื่อนกับคอมพิวเตอร์ จับคอมพิวเตอร์เปิดคอมพิวเตอร์ได้อย่างสบาย(ศรีศักดิ์ จามรมาน, 2544: 88) ควบคู่ไปกับการใช้คอมพิวเตอร์และอยากรู้อะไรอยู่เสมอแล้ว บัณฑิตในแนวคิดของกลุ่มนี้ควรจะต้องมีความสามารถในการคิด การเลือก การวินิจฉัยว่าอะไรดี อะไรเหมาะสม อะไรเป็นประโยชน์เพราะในอินเทอร์เน็ตนั้นมีสิ่งต่าง ๆ มากมายทั้งที่ดีและไม่ดีควบคู่กันไป ความสามารถในการคิด การคิดการเลือกจึงเป็นสิ่งสำคัญ

3. การพัฒนาคุณลักษณะและกระบวนการผลิตบัณฑิตตามกรอบคุณลักษณะ

การพัฒนาคุณลักษณะและกระบวนการผลิตบัณฑิตตามกรอบคุณลักษณะ นั้นศึกษารายละเอียดแต่ละคุณสมบัติจากเอกสารงานวิจัยจากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน จากคุณลักษณะบัณฑิตของมหาวิทยาลัยไทยและมหาวิทยาลัยชั้นนำในต่างประเทศ พร้อมทั้งได้นำกรอบมาตรฐานดังกล่าวไปสัมภาษณ์รับฟังความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญทางการอุดมศึกษา

3.1 คุณลักษณะบัณฑิตตามกรอบคุณลักษณะ

เมื่อได้กรอบแนวคิดคุณลักษณะบัณฑิตของประเทศไทย เป็นประมวลคุณลักษณะบัณฑิตของประเทศไทยที่ได้พัฒนาแล้วตามกรอบคุณวุฒิ เพื่อใช้เป็นกรอบแนวคิดดังกล่าวได้นำมาประกอบในการพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตและพัฒนากระบวนการผลิตบัณฑิตให้มีคุณลักษณะเป็นที่ต้องการของประเทศ โดยใช้กรอบแนวคิด 4 ด้าน ด้านละ 4 ระดับ รวม 16 คุณลักษณะ ดังนี้

3.1.1.ด้านความรู้ (Knowledge)

ด้านที่เกี่ยวข้องกับความรู้ (Knowledge) แยกออกได้เป็น 4 ระดับ ระดับความรู้-พื้นฐานความรู้-ก้าวหน้า ความรู้-เชิงลึก และความรู้-เป็นเลิศ
ความรู้-พื้นฐาน (Knowledge-Basic)

มีความรู้ทั่วไปตามวิชาชีพของตน มีความรู้พื้นฐานทางวิชาการ วิชาชีพและสามารถพัฒนาขึ้นได้วิชาชีพของตนเอง ตามสาขาวิชาที่ได้รับการศึกษาและเพียงพอต่อการประกอบอาชีพ มีความสามารถในการใช้ภาษาและการใช้เทคโนโลยีพื้นฐาน และสามารถตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น ประเทศชาติ ซึ่งจะต้องเข้ม ต้องแข็ง ต้องชัดเจนพอ

เพราะหากว่าจบระดับปริญญาบัณฑิตในสาขาวิชาที่ศึกษาแล้ว อย่างน้อยบัณฑิตจะต้องมีความสามารถนำวิชาความรู้ที่บัณฑิตจะต้องมีความรู้ทั่วไปตามวิชาชีพของตนเป็นอย่างน้อย เพื่อสามารถดำรงชีพอยู่ได้ในสังคมปัจจุบันที่มีความเป็พลวัตสูง และมีการแข่งขันกันสูง

ความรู้-ก้าวหน้า (Knowledge-Advanced)

มีความรู้ทันสมัย และรู้จักสืบเสาะแสวงหาความรู้อยู่เสมอ สังคมในปัจจุบัน มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จำเป็นต้องมีความรู้ทันสมัย ทันเทคโนโลยี สามารถปรับตัวทันเหตุการณ์เปลี่ยนแปลงทั้งในระดับภูมิภาคและระดับสากล รู้จักใฝ่หาความรู้ แสวงหาความก้าวหน้า พัฒนาความรู้ และขยันหมั่นเพียร กระตือรือร้น ที่จะแสวงหาความรู้อยู่เสมอ จากการศึกษาต่อสื่อสารได้ง่าย สะดวก รวดเร็ว เสมือนเราไม่ได้ อยู่ห่างไกลกัน ปัจจุบัน ความก้าวหน้าเทคโนโลยี ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง เพราะฉะนั้นบัณฑิตต้องมีความรู้เท่าทันเทคโนโลยี สามารถประยุกต์ความรู้ และมีความสามารถในการสืบเสาะแสวงหาความรู้โดยใช้เทคโนโลยีเพื่อใช้ข้อมูลให้ประโยชน์

ความรู้-เชิงรุก (Knowledge-Proactive)

มีความรู้ลึก สามารถเชื่อมโยงและบูรณาการความรู้ระดับความรู้ในขั้นนี้เราเรียกว่าความรู้เชิงรุก(Proactive) บัณฑิตจะต้องพัฒนาความรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นผู้ที่มีความรู้ลึกซึ้ง รู้จริงสามารถเชื่อมโยงและบูรณาการความรู้ได้ เพราะในระดับความรู้เชิงรุก บัณฑิตต้องสามารถความรู้ที่รับมาหรือมีอยู่มาเชื่อมโยงและบูรณาการให้เข้ากับสถานการณ์หรือรูปแบบวิธีการทำสาขาวิชาที่ตนศึกษาและสาขาวิชาอื่น เพื่อมาประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ สามารถบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่น ชุมชน และโลก กับเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้อย่างกลมกลืน มีความรู้และมีความเข้าใจ ความสัมพันธ์ของศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

ความรู้-เป็นเลิศ (Knowledge-Excellent)

มีความเชี่ยวชาญ ความรู้ในระดับนี้เป็นความรู้ระดับสูงสุด บัณฑิตจะต้องมีความเชี่ยวชาญเข้าถึงแก่นความรู้ สามารถสร้างองค์ความรู้และอธิบายความรู้ใหม่ มีสมรรถภาพทางปัญญา มีความเป็นเลิศ สามารถสร้างทฤษฎีและนำไปปฏิบัติได้ และมีความสามารถในการวิจัยและพัฒนา มีนวัตกรรมในอนาคต สามารถศึกษาวิจัยในระดับนโยบายและการวางแผนงานของชาติ และสามารถผลการวิจัยสู่การพัฒนาประเทศ

3.1.2 ด้านความคิด(Thinking)

1) ความคิด-พื้นฐาน(Thinking-Basic)

สามารถคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินผลได้ คุณลักษณะ บัณฑิตที่มีความรู้ระดับพื้นฐานต้องเป็นผู้ที่สามารถคิดวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ คิดอย่างเป็น

ระบบ สามารถนำความรู้ที่มีปรับใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์และการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ต้องสามารถ ความซับซ้อนสูง มาปรับปรุงหรือปรับปรุงหรือปรับให้เข้ากับระบบงานที่ทำได้ และสามารถพัฒนางานให้ดีขึ้น โดยใช้ทักษะที่มีอยู่ และจะต้องรู้จักใช้ทักษะในการแสวงหาข้อมูลและทักษะวิธีการทำงานใหม่เพื่อนำมาปรับปรุงที่ท่า มีความเป็นผู้นำทั้งทางด้านความคิดและทักษะในการทำงาน มีทักษะในการใช้เทคโนโลยีมาพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพ การทำงานในปัจจุบันจะต้องอาศัยทักษะในด้านต่างๆ ประกอบกันมากมาย เพราะโลกเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เพราะฉะนั้นบัณฑิตต้องมีการพัฒนาตนเอง ใฝ่หาความรู้และฝึกทักษะให้ทันสมัย ทันการเปลี่ยนแปลงและสามารถนำความรู้ความชำนาญที่มี มาปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพ แสวงหาวิธีการใหม่ๆ เพื่อนำองค์กรไปสู่ความก้าวหน้าสามารถแข่งขันได้และประสบความสำเร็จในอาชีพ

2) ความสามารถ-เชิงรุก(Skill-Proactive)

สามารถสร้างงานใหม่และทำได้ด้วยตนเอง บัณฑิตจะต้องมีความรู้ในระดับที่สามารถสร้างงานได้ด้วยตนเอง สามารถนำความรู้และทักษะที่มี มาสร้างงานให้ตนเองหรือองค์กรที่ตนเองทำงานซึ่งบัณฑิตจะต้องมีความสามารถมากขึ้น มีความรู้ในงานที่ทำและมีทักษะที่สูงพอ อาจจะไม่ถึงกับผู้เชี่ยวชาญ แต่สามารถที่จะแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้

3) ความสามารถ-เป็นเลิศ(Skill-Excellent)

มีความเชี่ยวชาญ ชำนาญการ และปฏิบัติงานได้อย่างแม่นยำ บัณฑิตที่มีคุณลักษณะมีความเป็นเลิศในทักษะวิชาชีพที่เรียน จะต้องมีความเชี่ยวชาญและสามารถวินิจฉัยวิเคราะห์ ตัดสินใจได้และต้องปฏิบัติงานด้วยความถูกต้องแม่นยำ

3.1.3 .ด้านคุณธรรมจริยธรรม(Ethics)

1) คุณธรรมจริยธรรม-พื้นฐาน(Ethics-Basic)

มีวินัย มีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ เสียสละและมีวัฒนธรรม และมีจรรยาบรรณในวิชาชีพ บัณฑิตที่มีคุณลักษณะคุณธรรมจริยธรรมระดับพื้นฐานในขั้นแรกจะต้องเป็นคนที่มีวินัยในตนเอง รู้จักหน้าที่ของตนเอง มีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น มีความซื่อสัตย์ เสียสละ มีศีลธรรม มีจิตใจเป็นคนที่รักประชาธิปไตย มีความเป็นไทย มีความรักในศิลปะ ดนตรี มีวัฒนธรรมมีจิตใจส่งเสริมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับโลก มีจิตสำนึกต่อส่วนรวมรักความก้าวหน้า มีความซื่อสัตย์ต่ออาชีพ มีจรรยาบรรณในวิชาชีพ มีวุฒิภาวะ ตระหนักถึงแนวทางการดำรงชีวิตในสังคม มีทักษะชีวิต ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น สามารถที่จะอยู่ร่วมกับคนอื่นในสังคมได้ และมีสุขภาพกายและจิตใจที่ดี

2) คุณธรรมจริยธรรม-ก้าวหน้า(Ethics-Advanced)

เป็นแบบอย่างที่ดี เข้าใจผู้อื่น และเข้าใจโลก คุณธรรมจริยธรรมระดับก้าวหน้า บัณฑิตนอกจากจะต้องมีระดับของการมีคุณธรรมจริยธรรมระดับพื้นฐาน

กรอบแนวความคิดคุณลักษณะบัณฑิตของประเทศไทยที่ได้พัฒนาแล้ว

	BASIC พื้นฐาน	ADVANCED ก้าวหน้า	PROACTIVE เชิงรุก	EXCELLENT เป็นเลิศ
KNOWLEDGE ความรู้	มีความรู้ทั่วไปตาม วิชาชีพของตน 1.มีความรอบรู้ใน สรรพวิทยาการ ทั่วไป 2.มีความรู้ทาง วิชาชีพอย่าง เพียงพอ 3.มีความรู้ทาง	มีความรู้ทันสมัย และรู้จักสืบเสาะ แสวงหาความ รู้อยู่เสมอ 1.มีความรู้ทันโลก ทันเหตุการณ์ ปรับตัวได้ 2.มีความรู้และ กระตือรือร้นที่จะ	มีความรู้ลึก สามารถเชื่อมโยง และบูรณาการ ความรู้ 1.พัฒนาความรู้ อย่างต่อเนื่อง 2.มีความรู้ใน ท้องถิ่น ชุมชน และโลก	มีความเชี่ยวชาญ 1.เข้าถึงแก่น ความรู้ 2.สร้างองค์ ความรู้ใหม่

	ภาษาและเทคโนโลยีพื้นฐาน	เรียนรู้ 3.มีความรู้เท่าทันเทคโนโลยี	3.มีความรู้ที่เชื่อมโยงกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ 4.มีความรู้ลึกซึ้งและรู้จริง	
THINKING ความคิด	สามารถคิดวิเคราะห์สังเคราะห์และประเมินผล 1.มีวิจารณญาณ 2.รู้จักแยกแยะ 3.คิดอย่างเป็นระบบ	มีความคิดสร้างสรรค์สามารถคิดอย่างทันสมัย 1.มีความคิดริเริ่ม 2.มีความคิดสร้างสรรค์ 3.มีความคิดเชิงประยุกต์ 4.มีความคิดเชิงบูรณาการ	มียุทธศาสตร์วิสัยทัศน์สามารถคิดไปข้างหน้า 1.มีความคิดเชิงกลยุทธ์ 2.มีมุมมองที่กว้างไกล	ตกผลึกทางความคิด 1.มีความคิดรวบยอด 2.สามารถคาดการณ์อนาคตได้ 3.มองโลกได้อย่างเท่าทัน
SKILL ความสามารถ	สามารถปฏิบัติงานได้ตามวิชาชีพ 1.มีความสามารถในการสื่อสาร 2.มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศ 3.มีความเป็นผู้นำและผู้ตาม 4.มีความสามารถในการทำงานเป็นทีม 5.มีทักษะชีวิต	สามารถปรับปรุงพัฒนางานและแสวงหาวิธีการใหม่ 1.มีความสามารถในการบริหารจัดการ 2.มีความสามารถในการแก้ปัญหา 3.มีความสามารถในการสื่อสารโดยใช้เทคโนโลยี 4.เป็นมืออาชีพ	สามารถสร้างงานใหม่และทำได้ด้วยตนเอง 1.มีนวัตกรรมสามารถทำสิ่งใหม่ได้ 2.มีความเป็นสากล มีความสามารถระดับโลก	มีความซำชาญการและเชี่ยวชาญ 1.ปฏิบัติงานได้อย่างแม่นยำ 2.มีความเชี่ยวชาญการทำวิจัยระดับนานาชาติ

<p>ETHICS</p> <p>คุณธรรม</p> <p>จริยธรรม</p>	<p>มีวินัย มีความ รับผิดชอบ ซื่อสัตย์ เสียสละ มี วัฒนธรรม และมี จรรยาบรรณใน วิชาชีพ</p> <p>1.มีสุนทรียะด้าน ศิลปะ และดนตรี</p> <p>2.มีความเป็นพล เมืองดีของสังคม</p> <p>3.มีความเป็นไทย</p> <p>4.ควบคุมตนเองได้</p> <p>5.รู้จักประเมิน ตนเอง</p>	<p>เป็นแบบอย่างที่ดี เข้าใจผู้อื่น และ เข้าใจโลก</p> <p>1.รู้จักเทคนิคการ ดำเนินชีวิต</p> <p>2.รู้จักสังคมและ โลก</p>	<p>ส่งเสริมและชี้นำ สังคมให้ตระหนัก ถึงคุณธรรม จริยธรรม</p> <p>1.จิตใจเข้มแข็ง</p> <p>2.มีส่วนร่วมใน การชี้นำความ ถูกต้องให้กับ สังคม</p> <p>3.มีความสามารถ ในการสื่อความคิด ที่ดึงมาสู่สังคม</p>	<p>อุทิศตนเพื่อส่วน รวม</p> <p>1.เสียสละตนเพื่อ สังคมท้องถิ่น</p> <p>2.เสียสละตนเพื่อ ประชาคมโลก</p> <p>3.มีความกล้าหาญ ทางจริยธรรม</p>
---	--	---	---	---

กระบวนการผลิตบัณฑิตด้านความรู้(Knowledge)

กระบวนการผลิตบัณฑิตด้านความรู้(Knowledge)				
	ความรู้-พื้นฐาน	ความรู้-ก้าวหน้า	ความรู้-เชิงรุก	ความรู้-เป็นเลิศ
หลักสูตร การศึกษา	-เพื่อให้บัณฑิตมี ความรู้ทั่วไปและ ความรู้ตามวิชาชีพ ของตนเอง -หลักสูตรต้องมุ่ง พัฒนาบัณฑิต อย่างสมดุลทั้ง ความรู้ ความ สามารถ และ ความดีงาม	-เพื่อให้บัณฑิตมี ความรู้ทันสมัย รู้จักสืบเสาะ แสวงหาความ รู้อยู่เสมออยู่ที่ ส่งเสริมทักษะที่ เป็นเครื่องมือการ เรียนรู้ในสังคม ข้อมูลข่าวสาร และเอื้อต่อการ เรียนรู้ตลอดชีวิต	-เพื่อให้บัณฑิตมี ความรู้ลึกสามารถ เชื่อมโยงและ บูรณาการความรู้ ได้ -จัดหลักสูตร การศึกษาที่ร่วมกับ บุคคล ครอบครั ชุมชนเพื่อส่งเสริม ความเข้มแข็งของ ชุมชน	-เพื่อให้บัณฑิตมี ความเชี่ยวชาญ เข้าถึงแก่นความรู้ และสร้างองค์ ความรู้ใหม่ได้ -หลักสูตรมุ่ง พัฒนาวิชาการ วิชาชีพชั้นสูง และการค้นคว้า วิจัยเพื่อพัฒนา องค์ความรู้และ สังคม
การจัดการเรียน การสอน	-เพื่อสร้างความรู้ พื้นฐานให้แก่ บัณฑิต เพื่อให้ บัณฑิตมีความรู้ ทั่วไปและความรู้ ตามวิชาชีพของ ตนเอง -มีวิธีการสอนที่ หลากหลาย เหมาะสมกับ ธรรมชาติเนื้อหา วิชา และระดับ ของผู้เรียน ลดการ บรรยาย	-การนำเทคโนโลยี สารสนเทศมาใช้ใน การจัดการเรียนการ สอน -กระจายโอกาส ทางการศึกษา อย่างกว้างขวาง และทั่วถึง -จัดการเรียนการ สอนในเชิง นวัตกรรมเป็น หลัก	-เน้นระหว่างวิชา ความรู้กับชีวิตจริง รวมทั้งการเน้น ประสบการณ์ตรง กระบวนการคิด การเชื่อมโยง ทฤษฎีกับการ ปฏิบัติ -ส่งเสริมให้ ผู้เรียนได้ค้นพบ ความรู้ด้วยตนเอง	-การค้นคว้าและ วิพากษ์วิจารณ์ เนื้อหาสาระของ วิชาในหลักสูตร -ค้นหาความรู้ โดยวิธีวิจัยและ นำเสนอสาระ ความรู้ด้วยการ พูดและการเขียน ที่ถูกต้องเป็น ระบบ

กระบวนการผลิตบัณฑิตด้านความรู้(Knowledge)				
	ความรู้-พื้นฐาน	ความรู้-ก้าวหน้า	ความรู้-เชิงรุก	ความรู้-เป็นเลิศ
กิจกรรมนักศึกษา	-ส่งเสริมให้มี การบูรณาการ กิจกรรมนักศึกษา กับการเรียนการ สอน -บุคลากรใน สถาบันอุดมศึกษา ต้องมีส่วนร่วม รับผิดชอบในการ พัฒนานิสิต นักศึกษาให้มี คุณภาพและมี ความรู้คู่คุณธรรม	-บูรณาการกิจกรรม และกิจการนักศึกษา การเรียนการสอน เข้าด้วยกัน ซึ่งจัด ได้ทั้งกิจกรรมที่ นักศึกษาเป็น ผู้กระทำเองและ กิจกรรมที่เป็นความ รับผิดชอบระดับ มหาวิทยาลัย	-กิจกรรมที่ เพิ่มพูนความรู้ เกี่ยวกับการมี ปฏิสัมพันธ์กับ ชุมชน -ส่งเสริมการ ดำเนินโครงการ กิจกรรมร่วมใน หลายสาขาวิชาชีพ และหลากหลาย สถาบัน โดยมี สถาบันแห่งหนึ่ง เป็นแกนกลาง	-ให้ความสำคัญ ต่อระบบอาจารย์ ที่ปรึกษาที่มี บทบาทในการ พัฒนานักศึกษา ให้นักศึกษา แลกเปลี่ยน วิเคราะห์ตนเอง สร้างงานได้เอง จัดสวัสดิการ สนับสนุนการ ปฏิบัติงาน
สิ่งแวดล้อม	-จัดอาคาร สถานที่ที่แสดง ความขลังและ เกียรติภูมิ มี บรรยากาศที่ ส่งเสริมและ เอื้ออำนวยใน ด้านวิชาการ ศิลปวัฒนธรรม กีฬา	-สร้างระบบ เครือข่าย คอมพิวเตอร์ เชื่อมโยงทั้ง มหาวิทยาลัย สนับสนุนการ จัดตั้งศูนย์ คอมพิวเตอร์ เตรียมการซื้อ และสร้าง ซอฟต์แวร์ รวมทั้งสร้าง ระบบห้องสมุด อิเล็กทรอนิกส์	-การจัดตั้ง เครือข่ายทางการ ศึกษา เพื่อ แลกเปลี่ยน ข้อความรู้และ ข้อมูลข่าวสาร ระหว่างกัน – พัฒนาระบบที่ ส่งเสริม ยุทธศาสตร์การ ทำงาน	-การประชุม สัมมนา ใน ระดับชาติ นานาชาติ เพื่อ สะท้อนความก้าว หน้าทางวิชาการ -สนับสนุนการวิจัย หรือบประมาณ

ความรู้พื้นฐาน(Knowledge-Basic)

หลักสูตรการศึกษา ที่สถาบันอุดมศึกษาจัดขึ้นเพื่อสร้างความรู้พื้นฐานให้แก่บัณฑิต เพื่อให้บัณฑิตมีความรู้ทั่วไป และความรู้ตามวิชาชีพของตนเองนั้น สถาบันอุดมศึกษาต้องสร้างหลักสูตรที่มีสาระที่เป็นวิชาการและวิชาชีพที่มีการกำหนดโครงสร้าง กำหนดมาตรฐานหลักสูตรที่ได้รับการรับรองเป็นมาตรฐานเดียวกัน ทั้งนี้ต้องสอดคล้องกับปรัชญาของสถาบันอุดมศึกษาและสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา รวมทั้งมาตรฐานทางวิชาการและวิชาชีพสาขาวิชานั้นๆ ส่วนสาระของหลักสูตรต้องมุ่งพัฒนาบัณฑิตอย่างสมดุลทั้งความรู้ ความสามารถ และความดีงาม นอกจากนี้หลักสูตรต้องมีลักษณะที่หลากหลายสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ได้กว้างขวางขึ้นตามเจตนารมณ์ในการจัดการศึกษาของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542(อดุลย์วิริยเวชกุล, 2541; คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542; สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย, 2543; เสริมศรี ไชยสร, สุรพล บัวพิมพ์ และสุนทรี คนเที่ยง, 2543)

ด้านการเรียนการสอน เพื่อสร้างความรู้พื้นฐานให้แก่บัณฑิต เพื่อให้บัณฑิตมีความรู้ทั่วไปและรู้ตามวิชาชีพของตนเองนั้น สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดการเรียนการสอนที่มีวิธีการสอนที่หลากหลายเหมาะสมกับธรรมชาติ เนื้อหาวิชา และระดับของผู้เรียนลดการบรรยายเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนตามหลักการเรียนรู้แบบผู้เรียนเป็นสำคัญให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองต่อไป โดยผู้สอนต้องคำนึงถึงคุณค่าที่ผู้เรียนจะได้รับเป็นหลักและเอื้อต่อผู้เรียนให้มากที่สุดตลอดจนส่งเสริมให้มีการใช้สื่อประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนมากขึ้น(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542; 2544; เสริมศรี ไชยสร, สุรพล บัวพิมพ์ และสุนทรี คนเที่ยง, 2543; พันศักดิ์ พลสารัมย์ และวัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2543; ทบวงมหาวิทยาลัย, 2544)

ด้านกิจกรรมนักศึกษา เพื่อส่งเสริมความรู้พื้นฐานให้แก่บัณฑิต เพื่อให้บัณฑิตมีความรู้ทั่วไปและมีความรู้ตามวิชาชีพของตนเองนั้น สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดกิจกรรมนักศึกษาที่ส่งเสริมให้มีการบูรณาการกิจกรรมนักศึกษากับการเรียนการสอน บุคลากรในสถาบันศึกษาต้องมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการพัฒนานิสิตนักศึกษาให้มีคุณภาพและมีความรู้คู่คุณธรรม โดยไม่แยกฝ่ายวิชาการและฝ่ายกิจกรรมนักศึกษา พัฒนาหลักสูตรให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษา โดยวางแผนและกำหนดเวลาล่วงหน้าในแต่ละปีการศึกษา ตลอดจนกระจายโอกาสให้นิสิตนักศึกษาได้เข้าร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึง และมหาวิทยาลัยควรออกหนังสือรับรองแสดงการร่วมกิจกรรมต่างๆ ของนักศึกษาควบคู่เอกสารแสดงผลการศึกษา เพื่อให้นักศึกษาเป็นคุณค่าของกิจกรรม (คณะกรรมการจัดทำแผนอุดมศึกษาระยะยาว, ทบวงมหาวิทยาลัย, 2538; สำนักงานมาตรฐานอุดมศึกษา, ทบวงมหาวิทยาลัย, 2545; มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, 2530)

สำหรับในด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อส่งเสริมความรู้พื้นฐานให้แก่บัณฑิต สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดการสถานที่ที่แสดงถึง “ความขลัง” และ “เกียรติภูมิ” ของมหาวิทยาลัย และสถาบันอุดมศึกษามีวัตถุประสงค์ที่มีความทันสมัยและเพียงพอเป็นที่ “ประทับใจ” และมีบรรยากาศที่ส่งเสริมและเอื้ออำนวยในด้านต่าง ๆ ทั้งด้านวิชาการ ศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา เนื่องจากสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาเป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะส่งเสริมและเอื้ออำนวยในการแสวงหาความรู้และเจตคติที่ดี รวมทั้งเป็นการหล่อหลอมให้นักศึกษาเป็นผู้ที่มีวัฒนธรรมและอารยธรรมที่ดีเมื่อสำเร็จการศึกษาจากสถาบัน(อดุลย์ วิริยเวชกุล, 2541) นอกจากนี้ ในด้านการบริหารจัดการ สถาบันต้องวิเคราะห์คุณสมบัติของบัณฑิตที่พึงประสงค์ให้สอดคล้องกับ ภาระงานของสถาบัน นโยบายแห่งรัฐ สภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของประเทศ และแนวโน้ม การเปลี่ยนแปลงในอนาคต เพื่อกำหนดยุทธศาสตร์โดยการทำแผนปฏิบัติการของสถาบัน โดยเน้น การผลิตบัณฑิตและการจัดการเรียนการสอนในเชิงคุณภาพมากกว่าเชิงปริมาณ มีระบบการประกัน คุณภาพและการตรวจสอบคุณภาพ ตลอดจนมีการประสานงานทุกระดับในสถาบันตั้งแต่ระดับ นโยบายของมหาวิทยาลัย ระดับศูนย์และภาควิชา (มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, 2530; พันธุ์ศักดิ์ พลสาร รัมย์ และวัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2543)

ความรู้ก้าวหน้า (Knowledge-Advanced)

หลักสูตรการศึกษา ที่สถาบันอุดมศึกษาจัดขึ้นเพื่อสร้างความรู้ก้าวหน้าให้แก่ บัณฑิตเพื่อให้บัณฑิตมีความรู้ทันสมัย รู้จักสืบเสาะแสวงหาความรู้อยู่เสมอ นั้น สถาบันอุดมศึกษา ต้องสร้างหลักสูตรที่ส่งเสริมทักษะที่เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ในสังคมข้อมูลข่าวสารที่สามารถ พัฒนาความเป็นสากลทัดเทียมกับนานาชาติทั้งในเชิงวิชาการ เนื้อหา ประสบการณ์ และ ความสามารถในการใช้ภาษาสากลในการติดต่อสื่อสารและแสวงหาความรู้ หลักสูตรต้องเน้นใน ด้านการปรับปรุงคุณภาพและความทันสมัย โดยมีการกำหนดหน่วยกิตให้นักศึกษาสามารถ ลงทะเบียนเรียนในแต่ละภาคการศึกษาให้อยู่ในขอบเขตที่เหมาะสม โดยให้นักศึกษามีเวลาเหลือ เพียงพอที่จะไปแสวงหาความรู้ด้วยตนเองเพิ่มเติม เช่น ในห้องสมุด หรือโดยการค้นหาข้อมูลผ่าน เทคโนโลยีสารสนเทศจากแหล่งข้อมูลนานาชาติ เป็นต้น นอกจากนี้หลักสูตรต้องมีความ หลากหลายตามความต้องการของผู้เรียน โดยไม่จำกัดวัน เวลา สถานที่ เพื่อเอื้อต่อการเรียนรู้ อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต(life long)(อดุลย์ วิริยเวชกุล, 2541; สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542; พันธุ์ศักดิ์ พลสารรัมย์ และวัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2543)

ด้านการจัดการเรียนการสอน เพื่อสร้างความรู้ในระดับก้าวหน้าให้แก่บัณฑิต เพื่อให้มีความรู้ ทันสมัย รู้จักสืบเสาะแสวงหาความรู้อยู่เสมอ นั้น สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดการเรียน การสอนที่มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมการบริหาร

จัดการเพื่อพัฒนาคุณภาพ การพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอน และกระจายโอกาสทางการศึกษา อย่างกว้างขวางและทั่วถึง ส่งเสริมให้มีการใช้สื่อประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนมากขึ้น ได้แก่ การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน(CAI) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ(IT) อินเทอร์เน็ต การจัดการสอนถึงมหาวิทยาลัยเสมือนจริง นอกจากนี้ควรปรับเปลี่ยนกระบวนการศึกษา “การสอน” เป็น “การเรียนรู้” โดย ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง เกิดความอยากรู้ และเรียนรู้วิธีการ แสวงหา ความรู้ พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน รวมทั้งจัดวิธีการเรียนที่เหมาะสม สำหรับคนจำนวนมาก เช่น การศึกษาทางไกล หรือการเรียนรู้ด้วยตนเอง ภายใต้อำนาจแนะนำโดยอาศัย เทคโนโลยีการสื่อสารที่สถาบันพัฒนาขึ้นควบคู่กับการสอนในรูปแบบเดิมให้มีการเรียน ภาษาอังกฤษทั้งภาคบังคับและภาคไม่บังคับ(คณะกรรมการจัดทำแผนอุดมศึกษาระยะยาว, ทบวงมหาวิทยาลัย, 2533; มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, 2530; จรัส สุวรรณเวลาและคณะ, 2540; พันธุ์ศักดิ์ พลสารัมย์ และวัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2543; ไพฑูรย์ สีนลารัตน์, 2543; สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2544)

ด้านกิจกรรมนักศึกษา ที่ส่งเสริมความรู้ในระดับก้าวหน้าให้มีความรู้ทันสมัยและรู้จักสืบเสาะแสวงหาความรู้อยู่เสมอ สถาบันอุดมศึกษาควรบูรณาการ กิจกรรมและกิจการศึกษากับการเรียนการสอนเข้าด้วยกัน ซึ่งอาจจัดได้ทั้งกิจกรรมที่นักศึกษาเป็นผู้กระทำเอง ส่งเสริมกิจการ เชิงสร้างสรรค์ เช่น สโมสรนักศึกษา ชมรม กิจกรรมที่คณะหรือสาขาวิชาเป็นผู้จัด เช่น การฝึกงาน ที่อยู่นอกเหนือจากหลักสูตร การจัดตั้งบริษัทจำลอง กิจกรรมที่เป็นความรับผิดชอบระดับ มหาวิทยาลัย เช่น กิจกรรมส่งเสริมการแสวงหาความรู้โดยใช้เทคโนโลยีการสื่อสาร(มหาวิทยาลัย วลัยลักษณ์, 2530)

ด้านสิ่งแวดล้อม ที่ส่งเสริมความรู้ในระดับก้าวหน้า เพื่อให้บัณฑิตมีความรู้ ทันสมัยและรู้จักสืบเสาะแสวงหาความรู้เสมอ สถาบันอุดมศึกษาต้องสร้างระบบเครือข่าย คอมพิวเตอร์เชื่อมโยงทั้งมหาวิทยาลัย สนับสนุนการจัดตั้งศูนย์คอมพิวเตอร์ในระดับคณะ เตรียมการในการซื้อและสร้างซอฟต์แวร์ สร้างระบบห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์และมีระบบการยืม หนังสือข้ามห้องสมุดเพื่อส่งเสริมและพัฒนาความคิดใหม่และควมมีวินัยอยู่เสมอ(จรัส สุวรรณ เวลาและคณะ, 2540)

ความรู้-เชิงรุก (Knowledge-Proactive)

ด้านหลักสูตรการศึกษา ที่สร้างความรู้เชิงรุกเพื่อให้บัณฑิตมีความรู้ลึก สามารถ เชื่อมโยงและบูรณาการความรู้ได้นั้น สถาบันอุดมศึกษาจะต้องจัดหลักสูตรการศึกษาที่ร่วมกับ บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครอง องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถาน ประกอบการและสถาบันสังคมอื่นๆ เพื่อส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน จัดหลักสูตรที่สอดคล้อง

กับความต้องการของสังคม ธุรกิจ อุตสาหกรรม ในขณะที่เดียวกันควรส่งเสริมให้เห็นคุณค่าของภูมิปัญญา เอกลักษณ์ วัฒนธรรม ท้องถิ่น นอกจากนี้สถาบันควรพัฒนาหลักสูตรให้ส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อประสานกับชีวิตจริง และการเตรียมการทำงานจากประสบการณ์ตรง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542; 2544; พันธุ์ศักดิ์ พลสารรัมย์ และวัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2543; ไพฑูรย์ สินลารัตน์, 2543)

ด้านการจัดการเรียนการสอน เพื่อสร้างความรู้เชิงรุกให้บัณฑิตมีความรู้ลึกสามารถเชื่อมโยงและบูรณาการความรู้ได้นั้น สถาบันอุดมศึกษาจะต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นระหว่างวิชาความรู้กับชีวิตจริง รวมทั้งการเน้นประสบการณ์ตรง กระบวนการคิด การเชื่อมโยง ทฤษฎีกับการปฏิบัติ มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ค้นพบความรู้ด้วยตนเอง (เสริมศรี ไชยสร, สุรพล บัวพิมพ์ และสุนทรี คนเที่ยง, 2543)

ด้านกิจกรรมนักศึกษา ที่ส่งเสริมความรู้เชิงรุกเพื่อให้บัณฑิตมีความรู้ลึก สามารถเชื่อมโยงและบูรณาการความรู้ได้นั้น สถาบันอุดมศึกษาจะต้องส่งเสริมกิจกรรมที่ทำให้นักศึกษาได้เพิ่มพูนความรู้ที่เกี่ยวกับการมีปฏิสัมพันธ์กับชุมชน การเรียนรู้แบบอย่างชีวิตของบุคคลที่สังคมยกย่องและการส่งเสริมค่านิยมไทย นอกจากนี้ควรส่งเสริมการดำเนินโครงการกิจกรรมร่วมในหลายสาขาวิชาชีพและหลากหลายสถาบัน โดยมีสถาบันแห่งหนึ่งเป็นแกนกลาง (มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, 2540; สำนักงานมาตรฐานอุดมศึกษา,ทบวงมหาวิทยาลัย, 2543)

ด้านสภาพแวดล้อม ที่ส่งเสริมความรู้เชิงรุกเพื่อให้บัณฑิตมีความรู้ลึก สามารถเชื่อมโยงและบูรณาการความรู้ได้นั้น สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดสภาพแวดล้อมที่เน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน หรือพัฒนาความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ได้แก่ การร่วมมือกับภาคธุรกิจ เอกชน องค์กร หรือหน่วยงานอื่นๆ ในการร่วมมือกันจัดการศึกษาและผลิตบัณฑิต มีการจัดตั้งเครือข่ายทางการศึกษา ได้แก่ เครือข่ายระหว่างสถาบันอุดมศึกษาทั้งภายในและต่างประเทศ จัดศูนย์กลางเครือข่ายบนอินเทอร์เน็ต เพื่อแลกเปลี่ยนข้อความรู้และข้อมูลข่าวสารระหว่างกัน(มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, 2540; พันธุ์ศักดิ์ พลสารรัมย์ และวัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2543)

ความรู้-เป็นเลิศ(Knowledge-Excellent)

ด้านหลักสูตรการศึกษา ที่สร้างองค์ความรู้ระดับที่เป็นเลิศ เพื่อให้บัณฑิตมีความเชี่ยวชาญเข้าถึงแก่นความรู้และสามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ได้นั้น สถาบันอุดมศึกษาจะต้องกำหนดหลักสูตรที่มีจุดมุ่งหมายเฉพาะที่จะพัฒนาวิชาการ วิชาชีพชั้นสูง และการค้นคว้าวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้สังคม มีการพัฒนาหลักสูตรที่เป็นหลักสูตรสากลหรือนานาชาติ ทั้ง

หลักสูตรเฉพาะทางและหลักสูตรสำหรับผู้ที่มีความสามารถพิเศษ(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542; 2544; วินัย วีระวัฒนานนท์, 2543)

ด้านการจัดการเรียนการสอน ที่สร้างความรู้ที่เป็นเลิศ เพื่อให้บัณฑิตมีความเชี่ยวชาญเข้าถึงแก่นความรู้ สถาบันอุดมศึกษาจะต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมความเป็นคนที่สมบูรณ์ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม มีทักษะในการวิจัย และการพัฒนาวิชาการ วิชาชีพ ต้องอาศัยกระบวนการในการค้นคว้าและวิพากษ์วิจารณ์เนื้อหาสาระโดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ค้นพบความรู้ด้วยตนเอง การนำเสนอสิ่งที่ได้ค้นคว้าและการวิพากษ์วิจารณ์เนื้อหาสาระของวิชาในหลักสูตร ตลอดจนการเลือกและนำเสนอเนื้อหาที่น่าสนใจอย่างเป็นระบบ รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้เรียนค้นหาความรู้ที่กว้างขวาง ลึกซึ้ง โดยใช้สื่อคอมพิวเตอร์ และส่งเสริมให้ผู้เรียนนำเสนอสาระความรู้ด้วยการพูดและการเขียนที่ถูกต้องเป็นระบบ สื่อความหมายให้เข้าใจง่าย และใช้กรอบแนวความคิดในรูปแบบของการวิจัยในการนำเสนอ(วินัย วีระวัฒนานนท์, 2543)

ด้านกิจกรรมนักศึกษา ที่ส่งเสริมความรู้ที่เป็นเลิศนั้น สถาบันควรให้ความสำคัญต่อการคิดวิเคราะห์ และแลกเปลี่ยนทางวิชาการของนิสิตนักศึกษาเพื่อให้เกิดความลึกซึ้ง รวมทั้งให้ความสำคัญต่อระบบอาจารย์ที่ปรึกษาให้มีบทบาทในการพัฒนานักศึกษา เช่น จัดโครงการพัฒนาอาจารย์ที่ปรึกษา จัดสวัสดิการสนับสนุนการปฏิบัติงาน โดยจัดสภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยให้เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตในอุดมคติ เช่น จัดหอพักแบบ Living and Learning Center สร้างกระบวนการสังคมประภคิต(Socialization Process) ในมหาวิทยาลัยให้มีลักษณะแบบครอบครัว มีการเรียนรู้ร่วมกันในวิถีชีวิตประจำวัน มีความอบอุ่น(มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, 2530) ส่วนในด้านสภาพแวดล้อม ที่ส่งเสริมความรู้เป็นเลิศเพื่อให้บัณฑิตมีความเชี่ยวชาญ เข้าถึงแก่นความรู้และสามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ได้นั้น สถาบันต้องจัดบริบทที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เช่น การจัดประชุมสัมมนาในระดับนานาชาติ ระดับชาติ ที่เกี่ยวกับศาสตร์ที่เกี่ยวข้องโดยสะท้อนความก้าวหน้าทางวิชาการที่เกิดจากการวิจัย และ/หรือการร่วมสัมมนาเพื่อแก้ปัญหาสังคม รวมทั้งการวางแผนและกำหนดนโยบายในการสนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่จำเป็น เช่น ทุนสนับสนุนการวิจัย หรืองบประมาณสถาบันเทคโนโลยีการศึกษาและสารสนเทศ เป็นต้น(ไพฑูรย์ สีนลรัตน์, 2543)

3.2 กระบวนการผลิตบัณฑิตด้านความคิด(Thinking)

การนำเสนอกระบวนการผลิตบัณฑิตด้านความคิด จะได้เสนอภาพสรุป ก่อน หลังจากนั้นจะได้นำเสนอรายละเอียดเพิ่มเติมต่อเนื่องกันไป

กระบวนการผลิตบัณฑิตด้านความคิด (Thinking)				
	ค ว า ม คิ ด - พื้นฐาน	ความคิด-ก้าวหน้า	ความคิด-เชิงรุก	ความคิด-เป็น เลิศ
หลักสูตร การศึกษา	เพื่อให้บัณฑิต สามารถคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ และ ประเมินผลได้ หลักสูตร ประกอบด้วย มวล ประสบการณ์ที่ ผู้เรียนต้อง เรียนรู้เพื่อ นำไปประกอบ อาชีพชั้นสูง และวิเคราะห์ วิจารณ์ได้	เพื่อให้บัณฑิต มีความคิด สร้างสรรค์ สามารถคิด ใหม่ได้อย่าง ทันสมัย หลักสูตรที่ ครอบคลุม วิชาการที่เสริม สร้างความเป็น มนุษย์ที่ สมบูรณ์ ทำใ้ นักศึกษาในโลก ทัศน์กว้าง และจัดรายวิชา ที่พัฒนาให้ บัณฑิตมีความ ใฝ่รู้และ ความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์	เพื่อให้บัณฑิตมีความคิดเชิง รุก มียุทธศาสตร์ วิสัยทัศน์ สามารถ คิดค่า ข้างหน้าและคิดได้เอง หลักสูตรที่เน้นการพัฒนา นักวิชาการและนักวิชาชีพ ที่มรรควรรู้ความสามารถ ระดับสูงในสาขาวิชาต่างๆ มองเห็นความเชื่อมโยง ของสาระความรู้	เพื่อให้บัณฑิต เป็นผู้ที่มี ความคิดรวบ ยอดและ สามารถตกผลึก ทางความคิดได้ หลักสูตร การศึกษาต้องมี เนื้อหาหลักซึ่งทั้ง ทางทฤษฎีและ การปฏิบัติ เฉพาะทางตาม สาขาอาชีพ โดย มีเนื้อหา เกี่ยวกับระเบียบ วิธีวิจัย
การจัดการ เรียนการสอน	จัดการเรียนการ สอนที่ หลากหลาย เหมาะสมกับ	จัดการเรียนการ สอน โดย ประสบ การณ์ จริงเพื่อให้	มีกระบวนการเรียนรู้ที่สร้าง ความเป็นผู้นำทางวิชาการ และวิชาชีพ ผู้สอน เปลี่ยน บทบาทเป็นให้ผู้เรียนคิด	เพื่อกระตุ้นให้ ผู้เรียนมีความ ช่างสังเกต ช่าง คิด เพื่อต่อยอด

	<p>ธรรมชาติ เนื้อหา วิชา และระดับของ ผู้เรียนในการ กระตุ้นให้ ผู้เรียนรู้จักคิด วิเคราะห์</p>	<p>ผู้เรียนสามารถ วิเคราะห์ สังเคราะห์ นวัตกรรม และ ความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ได้</p>	<p>วิเคราะห์เป็น รู้จักคิดไป ข้างหน้า เพื่อให้สามารถ ค้นคว้าด้วยตนเอง</p>	<p>ความคิดเดิมให้ เกิดเป็น ความคิดใหม่ได้</p>
<p>กิจกรรม นักศึกษา</p>	<p>จัดกิจกรรมที่ ให้นิสิต นักศึกษา อาจารย์ได้ ตระหนัก เข้าใจ รับรู้ และ ร่วมกันวิพากษ์ วิจารณ์ปัญหา และเห็นความ จำเป็นที่จะต้อง ปรับปรุงแก้ไข ปัญหา</p>	<p>การจัดเวที วิพากษ์ วิจารณ์ อภิปราย เพื่อฝึก ทักษะการแสดง ความคิดเห็น และสร้าง บรรยากาศ ประชาธิปไตย อย่างสร้างสรรค์</p>	<p>จัดประชุมสัมมนาในระดับ นานาชาติ ที่เกี่ยวกับศาสตร์ที่ เกี่ยวข้อง รวมทั้งการจัดเวที เพื่อฝึกทักษะการแสดงความ คิดเห็นของนักศึกษา</p>	<p>จัด ประชุมสัมมนา ระดับชาติ ระดับ นานาชาติ เพื่อ ฝึกทักษะการ แสดงความ คิดเห็นและการ เสนอผลงาน วิจัยของผู้เรียน กิจกรรมกลุ่มที่ ส่งเสริมการคิด</p>
<p>สิ่งแวดล้อม</p>	<p>ให้ความสำคัญ กับนักศึกษา ระดับพื้นฐาน ให้มากขึ้น และ เสริมสร้าง บรรยากาศใน สถาบันให้เอื้อ ต่อการพัฒนา บัณฑิต ในอุดม คติ รวมทั้งการ ส่งเสริมให้</p>	<p>มีอุปกรณ์การ เรียนการสอนที่ ทันสมัย เช่น เทคโนโลยี การศึกษาและ เทคโนโลยีการ สนเทศ มีการ บริหารที่ คล่องตัวเพื่อ ความสะดวก รวดเร็ว</p>	<p>จัดศูนย์การเรียนรู้ที่ เหมาะสมในแต่ละศาสตร์ เพื่อให้มีกระบวนการ เรียนรู้ด้วยตนเองของ ศาสตร์นั้นๆ</p>	<p>จัด ประชุมสัมมนา ระดับชาติ ระดับ นานาชาติ เพื่อ ฝึกทักษะการ แสดงความ คิดเห็น และการ เสนอผลงาน วิจัยของผู้เรียน บริการที่เอื้อต่อ การเรียนรู้</p>

	นิสิต/นักศึกษา คิดวิเคราะห์ ปัญหาใน สถาบันและ สังคม			แลกเปลี่ยนและ อภิปรายทั้งใน และนอก สถาบัน
--	---	--	--	--

ก) ความคิด-พื้นฐาน (Thinking-Basic)

ด้านหลักสูตรการศึกษา เพื่อสร้างความคิดพื้นฐานให้แก่บัณฑิต เพื่อให้บัณฑิตสามารถคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินผลได้ สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดหลักสูตรการศึกษาที่ประกอบด้วยมวลประสบการณ์ที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนรู้ (General core course) เพื่อนำไปประกอบอาชีพขั้นสูง (Concentration areas) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนได้ตามความสนใจ (Electives) ผู้เรียนกำหนดและดำเนินการเองเพื่อสร้างความสามารถ พัฒนาจิตสำนึกและค่านิยมของตนเอง (Co-curriculum activities) และหลักสูตรจะต้องพัฒนาผู้เรียนให้เกิดปัญญา มีความคิดสร้างสรรค์ เป็นอิสระ มีเหตุมีผลเป็นระบบ และมีทักษะในการใช้วิจารณญาณในการแก้ปัญหา การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการตัดสินใจเกี่ยวกับข้อมูล องค์ความรู้ และเหตุการณ์ต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (เสริมศรี ไชยสร, สรุพล บัวพิมพ์ และสุนทรี คนเที่ยง, 2543; วินัย วีระวัฒนานนท์, 2543)

ด้านการจัดการเรียนการสอน เพื่อสร้างความคิดพื้นฐานให้แก่บัณฑิตเพื่อให้บัณฑิตสามารถคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินผลได้ สถาบันอุดมศึกษาจะต้องจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย เหมาะสมกับธรรมชาติ เนื้อหาวิชา และระดับของผู้เรียน โดยเฉพาะในระดับปริญญาตรีที่เน้นการเรียนแบบมุ่งให้เกิดความคิดวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะการแก้ปัญหา ตลอดจนทักษะในการถกเถียงหรือย่อข้อความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้จะต้องปรับจากการได้ยิน ได้ฟัง และจดจำ ไปเป็นการเรียนด้วยการมีข้อสงสัย และการค้นคว้าหาความจริง(พันธศักดิ์ พลสารัมย์ และวัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2543; จรัส สุวรรณเวลา , 2545)

ด้านกิจกรรมนักศึกษา เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานให้แก่บัณฑิต สถาบันอุดมศึกษาจะต้องจัดบูรณาการกิจกรรมและกิจการนักศึกษากับการเรียนการสอนเข้าด้วยกัน ซึ่งการจัดได้ทั้งกิจกรรมที่นักศึกษาเป็นผู้กระทำเอง เช่น สโมสรนักศึกษา ชมรม กิจกรรมที่คณะหรือสาขาวิชาเป็นผู้จัด เช่น การฝึกงานที่อยู่นอกเหนือหลักสูตร การจัดตั้งบริษัทจำลอง สถาบันอุดมศึกษาควรกำหนด

นโยบายให้ชัดเจนเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาเพื่อส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มนิสิต/นักศึกษาในการวิเคราะห์ปัญหาโดยใช้สถานการณ์หรือข่าวสารจริงให้นิสิต/นักศึกษา/อาจารย์ ตระหนัก เข้าใจ รับรู้ และร่วมกันวิพากษ์วิจารณ์ปัญหา ให้มองเห็นความจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น (มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, 2530; สำนักงานมาตรฐานอุดมศึกษา, ทบวงมหาวิทยาลัย, 2543)

ด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อเสริมสร้างความคิดพื้นฐานให้แก่บัณฑิต สถาบันอุดมศึกษาต้องให้ความสำคัญกับนักศึกษา โดยจัดสภาพแวดล้อมระดับพื้นฐานให้มากขึ้น ด้วยการมองทั้งระบบและต้องคำนึงถึงโอกาสทางการศึกษาของประชาชน เพราะการสร้างบัณฑิตต้องอาศัยการพัฒนาบ่มเพาะมาตั้งแต่ระดับพื้นฐาน และเสริมสร้างบรรยากาศในสถาบันให้เอื้อต่อการพัฒนาบัณฑิตในอุดมคติ เช่น การจัดโครงการพิเศษต่างๆ โดยให้นักศึกษาเป็นเจ้าของโครงการ เช่น การจัดนิทรรศการ การอภิปราย การแสดงละครที่เสริมสร้างปัญหา ความคิด ความเชื่อมั่น รวมทั้งการส่งเสริมให้นิสิต/นักศึกษวิเคราะห์ปัญหาในสถาบัน เป็นต้น (มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, 2530; สำนักงานมาตรฐานอุดมศึกษา, ทบวงมหาวิทยาลัย, 2543)

ข) ความคิด-ก้าวหน้า (Thinking-Advance)

ด้านหลักสูตรการศึกษา ที่สร้างความคิดก้าวหน้าให้แก่บัณฑิต เพื่อให้บัณฑิตมีความคิดสร้างสรรค์ สามารถคิดใหม่ได้อย่างทันสมัย สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดสร้างหลักสูตรการครอบคลุมวิชาการด้านสังคมวิทยา ปรัชญา พฤติกรรมศาสตร์ วัฒนธรรม และวิชาที่เกี่ยวข้องสุนทรียภาพ เพราะเป็นวิชาที่เสริมสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทำให้นักศึกษามีโลกทัศน์ สถาบันอุดมศึกษาควรจัดรายวิชาบัณฑิตอุดมคติไว้ในหลักสูตรการศึกษาเพื่อพัฒนาบัณฑิตให้มีความใฝ่รู้ และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์(มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, 2530; ไพโรจน์ วิทยุพานิชย์, 2545)

ด้านการจัดการเรียนการสอนที่เสริมสร้างความคิดก้าวหน้าให้แก่บัณฑิต เพื่อให้บัณฑิตมีความคิดสร้างสรรค์ สามารถคิดใหม่ได้ทันสมัย สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้เกิดสติปัญญาความคิดที่เป็นอิสระ ความคิดสร้างสรรค์ การมีเหตุ มีผล และความใฝ่รู้ ส่วนเสริมผู้เรียนให้มีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนด้วยกัน และระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนที่เป็นไปอย่างสร้างสรรค์ ให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น การรับฟังความเห็นที่แตกต่าง และการวิพากษ์วิจารณ์อย่างสร้างสรรค์ รวมทั้งจัดการเรียนการสอนโดยประสบการณ์จริงในโลปของความเป็นจริง โดยให้ผู้เรียนได้ไต่จึ้นบันไดจากการเรียนรู้ไปสู่การวิเคราะห์ สังเคราะห์ ทัศนวิสัย และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ให้ได้(วินัย วีระพัฒนานนท์, 2543; จริส สุวรรณเวลา, 2545)

ส่วนด้านกิจกรรมนักศึกษา ที่เสริมสร้างความคิดก้าวหน้าให้แก่บัณฑิต สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดกิจกรรมนักศึกษาในลักษณะของการจัดเวทีวิพากษ์วิจารณ์ อภิปราย ถกเถียง เพื่อ

ฝึกทักษะการแสดงความคิดเห็น และสร้างบรรยากาศประชาธิปไตยเชิงสร้างสรรค์ โดยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น เสนอผลการวิจัยของผู้เรียน รวมทั้งการสร้างแนวร่วมในการดำเนินการ จากกลุ่มผู้นำนิสิตนักศึกษาและกลุ่มผู้นำอื่น ๆ (ไพฑูริย์ สีนลาร์ตัน, มปป; ทบวงมหาวิทยาลัย, 2543) ในด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อเสริมสร้างความคิดก้าวหน้าให้แก่บัณฑิต สถาบันอุดมศึกษาควรจะต้องมีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย เช่น เทคโนโลยีการศึกษา และเทคโนโลยีสารสนเทศต่างๆ และการบริการที่คล่องตัว รวดเร็ว สะดวก ไม่ซับซ้อน และเสียเวลาในการจัดการ ขณะเดียวกันสถาบันจะต้องมีห้องสมุดที่มีประสิทธิภาพ เป็นแหล่งที่รวบรวมข้อมูลทางวิชาการ ทั้งตำรา วารสาร วิทยานิพนธ์ ทั้งภาษาไทยและต่างประเทศ ทั้งรูปแบบที่ป็นเอกสารและอิเล็กทรอนิกส์ โดยมีสัดส่วนเพียงพอแก่นักศึกษา (ไพฑูริย์ สีนลาร์ตัน, 2545)

ค) ความคิด-เชิงรุก (Thinking-Proactive)

การสร้างหลักสูตรที่เน้นการพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพที่มีความรู้ความสามารถระดับสูงในสาขาวิชาต่างๆ เพื่อให้สามารถบุกเบิกแสวงหาความรู้ใหม่ได้อย่างอิสระ รวมทั้งมีความสามารถในการสร้างสรรค์ธุรกิจ ความก้าวหน้าทางวิชาการได้อย่างต่อเนื่อง อาจจัดเป็นหลักสูตรของตนเองเป็นการเฉพาะ หรือจัดทำเป็นโครงการความร่วมมือระหว่างสถาบันที่ในและต่างประเทศ โดยคำนึงถึงทิศทางการก้าวหน้าทางวิชาการและความต้องการของประเทศ ด้วยการนำทรัพยากรและองค์ความรู้ด้านต่างๆ รวมทั้งผู้เชี่ยวชาญจากฝ่ายต่างๆ มาร่วมคิดและจัดทำหลักสูตรอย่างกว้างขวาง นอกจากนี้หลักสูตรจะต้องพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้มีความรู้กว้าง ทันสมัย และมองการณ์ไกล มองเห็นความเชื่อมโยงของสาระความรู้ ความสัมพันธ์ระหว่างชุมชน ประเทศ และโลก และระหว่างอดีต ปัจจุบัน และอนาคต ตลอดจนการติดตามข่าวสารในทุกด้านอยู่อย่างสม่ำเสมอและทันทั่วถึง (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2544; วินัย วีระวัฒนานนท์, 2543)

ด้านการจัดการเรียนการสอน ที่เสริมสร้างให้บัณฑิตมีความคิดเชิงรุก เพื่อให้มียุทธศาสตร์ วิสัยทัศน์ สามารถคิดไปข้างหน้าและคิดได้เอง สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้เกิดสติปัญญา ความคิดที่เป็นอิสระ ความคิดสร้างสรรค์ การมีเหตุผล และความใฝ่รู้ ต้องมีเนื้อหาวิชาหรือกระบวนการเรียนรู้ที่สร้างความเป็นผู้นำทางวิชาการและวิชาชีพทั้งในทางเศรษฐกิจและสังคม ชุมชน และประเทศ รวมทั้งผู้สอนต้องเปลี่ยนบทบาทจากเดิมที่ผู้สอนเป็นบุคคลสำคัญในการจัดระบบการเรียนรู้ โดยให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์เป็น รู้จักคิด รู้วิธีเรียนเพื่อให้สามารถศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองได้ (ไพฑูริย์ สีนลาร์ตัน, 2543; วินัย วีระวัฒนานนท์, 2543)

ด้านกิจกรรมนักศึกษา ที่เสริมสร้างความคิดเชิงรุกให้แก่บัณฑิต สถาบันอุดมศึกษาควรจัดการประชุมสัมมนาในระดับนานาชาติ และระดับชาติที่เกี่ยวกับศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้ง

การจัดเวทีวิพากษ์วิจารณ์ อภิปราย ถกเถียง เพื่อฝึกทักษะการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาในวงวิชาการที่กว้างขวางและเป็นสากลยิ่งขึ้น(ไพฑูรย์ สินลารัตน์, 2543)

ด้านสภาพแวดล้อม ที่เสริมสร้างความคิดเชิงรุกให้แก่บัณฑิต สถาบันอุดมศึกษาควรจัดศูนย์การเรียนรู้ที่เหมาะสมในแต่ละศาสตร์ เพื่อให้มีกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองของศาสตร์นั้น ๆ(ไพฑูรย์ สินลารัตน์, 2543)

ง) ความคิด-เป็นเลิศ (Thinking-Excellent)

ด้านหลักสูตรการศึกษา ที่สร้างความคิดเป็นเลิศให้แก่บัณฑิต เพื่อจะให้เป็นผู้ที่มีความคิดรวบยอดและสามารถตกผลึกทางความคิดได้นั้น สถาบันอุดมศึกษาจะต้องพัฒนาหลักสูตรการศึกษาที่ต้องมีเนื้อหาที่ลึกซึ้งทั้งทางทฤษฎีและการปฏิบัติเฉพาะทางตามสาขาอาชีพ โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัย และพัฒนาทักษะในการคิดที่เป็นระบบ มีการค้นคว้าวิจัยเพื่อแสวงหาความรู้ใหม่ และพัฒนาทักษะในการวิจัยเพื่อการพัฒนาทางปัญญา การแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม และการพัฒนากระบวนการทำงาน(วินัย วีระพัฒนานนท์, 2543) โดยจัดการเรียนการสอนกระตุ้นให้นักศึกษาเป็นผู้ที่มีความช่างสังเกต ช่างคิด เพื่อให้สามารถนำความรู้ที่ได้รับมาพัฒนาในลักษณะการต่อยอดความรู้เดิมให้เกิดเป็นความรู้ใหม่เพื่อพัฒนาต่อไป ส่วนในด้านกิจกรรมนักศึกษาและการจัดสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างความคิดดังกล่าว สถาบันอุดมศึกษาควรจัดการประชุมสัมมนาทั้งระดับชาติ ระดับนานาชาติ การจัดเวทีเพื่อวิพากษ์วิจารณ์ อภิปราย ถกเถียง เพื่อฝึกทักษะการแสดงความคิดเห็น การเสนอมุมมองใหม่ และการเสนอผลงานวิจัยที่เกิดจากการสร้างหรือค้นพบองค์ความรู้ใหม่ของผู้เรียน(ไพฑูรย์ สินลารัตน์, 2543)

3.3 กระบวนการผลิตบัณฑิตด้านความสามารถ (Skill)

การนำเสนอกระบวนการผลิตบัณฑิตด้านความสามารถ จะได้นำเสนอเป็นการวางภาพรวมก่อน หลังจากนั้นจะได้นำเสนอรายละเอียดเพิ่มเติมต่อเนื่องกันไป

กระบวนการผลิตบัณฑิตด้านความสามารถ (Skill)				
	ความสามารถ- พื้นฐาน	ความสามารถ- ก้าวหน้า	ความสามารถ- เชิงรุก	ความสามารถ- เป็นเลิศ
หลักสูตร การศึกษา	มุ่งพัฒนาบัณฑิต อย่างสมดุลทั้ง ความรู้ ความ สามารถ และความ ดีงามโดยมีความ	จัดหลักสูตรที่มี ความหลากหลาย ตามความต้องการ ของผู้เรียน เพื่อ เอื้อต่อการเรียนรู้	เพื่อพัฒนาผู้เรียน ให้มีทักษะขั้นสูง ในการประกอบ อาชีพ สามารถ ทำงานร่วมกับ	มุ่งสร้างผู้นำใน การพัฒนาวิชา การหรือวิชาชีพ และเป็นแบบ อย่างต่อชุมชน

	รอบรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม	ตลอดชีวิต และทำให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง และมีการจัดการศึกษาทางไกล	ผู้อื่นและปรับปรุงการทำงานให้เหมาะสมกับสิ่งแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรมของท้องถิ่นได้	และประเทศได้
การจัดการเรียนการสอน	ดำเนินการสอนให้มีรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลายตามความสนใจและความถนัดของผู้เรียน การสอนต้องมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะและภูมิปัญญาในอาชีพ และเพื่อพัฒนาจิตสำนึกและภูมิธรรมในฐานะมนุษย์และพลเมืองของสังคมไทย	ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง เกิดความอยากรู้และเรียนรู้วิธีการแสวงหาความรู้ ผู้สอนกำหนดหัวข้อให้นักศึกษาทำรายงาน และกำหนดการสอนแบบกลุ่มย่อย ส่งเสริมให้เรียนรู้สร้างงานได้ด้วยตนเอง	นำเสนอสิ่งที่ได้ค้นคว้าและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะในการเชื่อมโยงความรู้ในสาขาวิชากับวิชาในสาขาอื่นมองเห็นผลกระทบของการพัฒนาวิชาการที่มีต่อคุณภาพชีวิต เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม	ค้นหาความรู้โดยใช้สื่อคอมพิวเตอร์ ส่งเสริมให้ผู้เรียนนำเสนอสาระด้วยการพูดและการเขียน และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง/ทำวิจัย พัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาร่วมกับสถานประกอบการในโครงการพิเศษ ประเภทต่างๆ เพื่อการปฏิบัติได้จริง
กิจกรรมนักศึกษา	ควรบูรณาการกิจกรรมของกิจการนักศึกษากับการเรียนการสอนเข้าด้วยกัน เช่น ชมรมหรือกิจกรรมที่คณะหรือสาขาวิชาเป็นผู้จัดการศึกษาที่อยู่	ส่งเสริมให้นักศึกษาได้ปฏิบัติจริงเรียนรู้ในสถานการณ์จริง ส่งเสริมทักษะในการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ในการปฏิบัติงานได้ถูกต้อง	เพิ่มพูนทักษะเกี่ยวกับการมีปฏิสัมพันธ์กับชุมชน รวมทั้งส่งเสริมโครงการกิจกรรมร่วมในทางสาขาวิชาชีพและหลายสถาบัน	การมีส่วนร่วมร่วมกับชุมชน หรือการพัฒนา ร่วมกับหน่วยงานอื่น ได้แก่ ภาคธุรกิจ เอกชน หน่วยงานต่างๆ ในการร่วมมือจัดการศึกษาและ

	นอกเหนือหลักสูตร			การผลิตบัณฑิต
สิ่งแวดล้อม	จัดสิ่งแวดล้อมให้ มีบรรยากาศใน การปลูกฝัง ค่านิยมที่พึง ประสงค์รวมทั้ง จัดวัสดุอุปกรณ์ที่ มีความทันสมัย จัดบรรยากาศและ กิจกรรมต่างๆ ทางด้านวิชาการ ศิลปวัฒนธรรม และกีฬา	สถาบันอุดมศึกษา ต้องจัดปัจจัยด้าน อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง ข้องกับการเรียน การสอน เช่น ห้องสมุดที่มี ประสิทธิภาพ และอุปกรณ์การ เรียนการสอนที่ ทันสมัย	พัฒนาทักษะใน การปฏิบัติงาน ของนักศึกษาโดย เฉพาะการใช้ ประโยชน์จาก การศึกษาค้นคว้า มีการจัดอุปกรณ์ การเรียนการสอน ที่เอื้อต่อศาสตร์ใน แต่ละสาขาวิชา เพื่อให้มีการเรียน รู้ด้วยตนเองใน ศาสตร์นั้นๆ	จัดอุปกรณ์การ เรียน บรรยากาศ และการบริหาร จัดการที่มี ประสิทธิภาพที่ เอื้อต่อการพัฒนา ทักษะในด้าน การค้นคว้าวิจัย รวมทั้งการเรียนรู้จาก สภาพจริงของ สังคม

ก) ความสามารถพื้นฐาน (Skill-Basic)

กระบวนการผลิตบัณฑิตให้มีคุณลักษณะที่มีความสามารถปฏิบัติได้ขั้นพื้นฐาน
คอยสามารถปฏิบัติงานได้ตามวิชาชีพนั้นๆ มีกระบวนการเสนอแนะดังนี้

ด้านหลักสูตรการศึกษา สถาบันอุดมศึกษาต้องพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับ
ความต้องการของสังคม ธุรกิจ อุตสาหกรรม โดยสาระของหลักสูตรมุ่งพัฒนาบัณฑิตอย่างสมดุล
ทั้งความรู้ ความสามารถ ความดีงาม โดยมีความรู้ทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ สามารถนำไป
ประยุกต์ใช้ได้เหมาะสม(ทบทวมหาวิทยาลัย, 2543)

การจัดการเรียนการสอน ควรจัดกระบวนการพัฒนาทักษะในการสอนของอาจารย์
ให้สามารถดำเนินการสอนให้มีรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลายตามความสนใจและความถนัดของ
ผู้เรียน เน้นการเรียนการสอนให้ปฏิบัติได้ โดยฝึกการปฏิบัติงาน ทำโครงการ ส่งเสริมให้มีการใช้
สื่อประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนมากขึ้น เช่น การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
(CAI)(พันธศักดิ์ พลสารัมย์ และ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2543) นอกจากนี้ การสอนต้องมี
วัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะและภูมิปัญญาในอาชีพ ในฐานะแรงงานทางเศรษฐกิจของประเทศ
เพื่อพัฒนาจิตสำนึกและภูมิธรรมในฐานะมนุษย์และพลเมืองของสังคมไทย(ทบทวมหาวิทยาลัย,
2533)

ด้านกิจกรรมนักศึกษา ควรบูรณาการกิจกรรมและกิจการนักศึกษากับการเรียนการสอนเข้าด้วยกัน ซึ่งอาจจัดได้ทั้งกิจกรรมที่นักศึกษาเป็นผู้กระทำเอง เช่น สโมสรนักศึกษา ชมรม หรือกิจกรรมที่คณะหรือสาขาวิชาเป็นผู้จัด เช่น การฝึกงานที่อยู่นอกเหนือจากหลักสูตร (มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, 2530)

ด้านสิ่งแวดล้อม สถาบันอุดมศึกษาควรสร้างบรรยากาศให้เอื้อต่อการพัฒนาบัณฑิต เช่น จัดสิ่งแวดล้อมให้มีบรรยากาศในการปลูกฝังค่านิยมที่พึงประสงค์ เช่น การจัดโครงการพิเศษต่างๆ มห้ นักศึกษาเป็นเจ้าของงาน เช่น การจัดนิทรรศการ การอภิปราย เป็นต้น (มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, 2530) รวมทั้งการจัดทำวัสดุอุปกรณ์ที่มีความทันสมัยและเพียงพอเป็นที่ “ประทับใจ” จัดบรรยากาศและกิจกรรมต่าง ๆ ที่ส่งเสริม และเอื้ออำนวยในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านวิชาการ ศิลปวัฒนธรรม การกีฬา (อดุลย์ วิริยะเวชกุล, 2541)

ข) ความสามารถก้าวหน้า (Skill-Advanced)

กระบวนการผลิตบัณฑิตให้มีคุณลักษณะที่มีความสามารถปฏิบัติได้ขั้นก้าวหน้า โดยสามารถปรับปรุง พัฒนางาน และแสวงหาวิธีการใหม่ ๆ ที่ดีขึ้นนั้น มีรายละเอียดเสนอดังนี้

ด้านหลักสูตรการศึกษา สถาบันอุดมศึกษาควรจัดรูปแบบหลักสูตรที่มีความหลากหลายตามความต้องการของผู้เรียน โดยไม่จำกัดวัน เวลา สถานที่ เพื่อเอื้อต่อการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (life-long) โดยใช้ระบบเทคโนโลยีการสอนแบบใหม่ เพื่อช่วยให้เกิดความหลากหลายและการเข้าถึงการศึกษา ทำให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self management learning) รวมทั้งการศึกษาทางไกล (Distance learning) (จรัส สุวรรณเวลา, 2540)

ด้านการจัดการเรียนการสอน ปรับเปลี่ยนกระบวนการศึกษาจาก "การสอน" เป็น การเรียน โดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองเกิดความอยากรู้ และเรียนรู้วิธีการแสวงหาความรู้ (มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, 2540) หรือผู้สอนใช้วิธีการเรียนโดยกำหนดหัวข้อให้นักศึกษาทำรายงาน กำหนดการสอนแบบกลุ่มย่อย (อดุลย์ วิริยะเวชกุล, 2543)

ด้านกิจกรรมนักศึกษา ควรส่งเสริมให้นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติจริง เรียนรู้ใน สถานการณ์จริง และส่งเสริมทักษะในการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน ได้ถูกต้อง (วินัย วิระวัฒนานนท์, 2543)

ด้านสิ่งแวดล้อมสถาบันอุดมศึกษาจะต้องจัดปัจจัยด้านอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน เช่น ห้องสมุดที่มีประสิทธิภาพ มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย (ไพฑูรย์ สินลา รัตน์, 2543)

ค) ความสามารถ-เชิงรุก (Skill-Proactive)

กระบวนการผลิตบัณฑิตให้มีคุณลักษณะที่มีความสามารถปฏิบัติได้เชิงรุก โดยสามารถสร้างงานใหม่และทำได้ด้วยตนเองนั้น หลักสูตรการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาต้องเป็นหลักสูตรที่พัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะขั้นสูงในการประกอบอาชีพ นอกเหนือไปจากความรู้ด้าน ทฤษฎีได้อย่างเพียงพอ ให้สามารถประกอบพัฒนาอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความสามารถ พัฒนาอาชีพได้ตลอดเวลา รวมทั้งสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นและปรับปรุงการทำงานให้เหมาะสม กับสิ่งแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรมของท้องถิ่นได้ โดยสถาบันอุดมศึกษาจัดการเรียนการสอน ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ค้นพบความรู้ในสาขาวิชากับสาขาวิชาอื่น และมองเห็นผลกระทบของการ พัฒนาวิชาการที่มีต่อคุณภาพชีวิต เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม(วินัย วีระพัฒนานนท์, 2543)

ด้านกิจกรรมนักศึกษา สถาบันควรส่งเสริมกิจกรรมที่ทำให้นักศึกษาได้เพิ่มพูน ทักษะเกี่ยวกับการมีปฏิสัมพันธ์กับชุมชน ส่งเสริมการดำเนินโครงการกิจกรรมร่วมในหลายสาขา วิชาชีพ และหลายสถาบัน(สำนักงานมาตรฐานอุดมศึกษา, ทบวงมหาวิทยาลัย, 2543) โดยสถาบัน จัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะในการปฏิบัติงานของนักศึกษา เช่น การจัดเวทีแสดงความคิด เห็นที่เป็นประโยชน์ในเชิงวิชาการ โดยเฉพาะการใช้ประโยชน์จากการศึกษาหรือการ วิจัยค้นคว้า การจัดประชุมสัมมนาทางวิชาการ รวมทั้งการจัดอุปกรณ์การเรียนการสอนที่เอื้อต่อ ศาสตร์ในแต่ละสาขาวิชา เพื่อให้มีการเรียนรู้ด้วยตนเองในศาสตร์นั้น ๆ(ไพฑูรย์ สินลรัตน์, 2543)

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศิริวรรณ (2547) ได้ศึกษาคูณลักษณะของบัณฑิตที่มีผลต่อการจ้างงานของบัณฑิต มหาวิทยาลัยทักษิณ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบระดับความพึงพอใจของ นายจ้าง/ผู้ประกอบการ/ ผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยทักษิณที่ปฏิบัติงานอยู่ในสถาน ประกอบการของนายจ้าง ผลการศึกษาพบว่า นายจ้าง/ผู้ประกอบการ/ผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจ ต่อบัณฑิตของมหาวิทยาลัยทักษิณในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.85) องค์กรประกอบหลักที่นายจ้างมี ความพึงพอใจมากที่สุด คือ ด้านคุณธรรม จริยธรรม และมนุษยสัมพันธ์ (ค่าเฉลี่ย = 3.96) อันดับที่สอง คือด้านความรับผิดชอบต่อจรรยาบรรณวิชาชีพ นายจ้างมีความพึงพอใจระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.95) และอันดับที่ 3 คือด้านความรู้ ความสามารถทางวิชาการ/วิชาชีพ นายจ้างมีความพึงพอใจ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.69) สำหรับองค์ประกอบย่อยที่นายจ้างมีความพึงพอใจต่อบัณฑิตของ มหาวิทยาลัยทักษิณมากที่สุด ได้แก่ ความซื่อสัตย์ในการปฏิบัติงาน ความรับผิดชอบต่องานที่ทำ และอุทิศเวลา ความขยันหมั่นเพียรและกระตือรือร้นในการทำงาน การปฏิบัติงานตามกฎระเบียบ

ของหน่วยงาน สำหรับองค์ประกอบย่อยที่นายจ้างมีความพึงพอใจต่อบัณฑิตของมหาวิทยาลัย ทักษิณน้อยที่สุด ได้แก่ ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ (ทั้งภาษาอังกฤษ และภาษาอื่นๆ) ความสามารถในการวางแผนการทำงาน ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และ ความสามารถในการทำงานเป็นทีม สรุปภาพรวมที่ได้จากการวิจัยนี้พบว่า นายจ้าง/ผู้ประกอบการ/ ผู้ใช้บัณฑิต ได้สะท้อนภาพลักษณ์ คุณลักษณะสำคัญของบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยทักษิณมีความ สอดคล้องกับปรัชญา วิสัยทัศน์ ในการผลิตบัณฑิตที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยทักษิณที่กำหนด ไว้ว่า บัณฑิตจากมหาวิทยาลัยทักษิณเป็นผู้รอบรู้ สู้งาน และมีประสบการณ์เชิงปฏิบัติ ผลสำเร็จของ การหล่อหลอมดังกล่าวเกิดจากการจัดโปรแกรมการศึกษา การจัดรายวิชาศึกษาทั่วไป การพัฒนา กิจกรรมนิสิต บุคลากรของมหาวิทยาลัย ซึ่งประกอบกันเป็นสิ่งแวดล้อมทางการศึกษาและ วัฒนธรรมอันสมบูรณ์ โดยข้อมูลระดับความพึงพอใจของนายจ้าง แสดงถึงแนวโน้มที่บัณฑิต มหาวิทยาลัยทักษิณจะได้รับโอกาสต้องการขยายสัญญาจ้างสูง โดยมีค่าสหสัมพันธ์ (r) = 0.78 หรือ $r^2 = 0.62$

รุ่งรัตน์ (2553) ได้ศึกษาความคิดเห็นของหัวหน้าหน่วยงานที่มีต่อคุณลักษณะของ บัณฑิตสาขา การหนังสือพิมพ์ในปัจจุบัน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง คุณลักษณะที่บัณฑิตมี ก่อนข้างน้อยกว่าประการอื่น ๆ เช่นความรู้เรื่องกฎหมายการพิมพ์และเทคโนโลยีการพิมพ์ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน การทำวิจัย การใช้ คอมพิวเตอร์ ความยืดหยุ่นในการปฏิบัติงาน ความมั่นคงทางอารมณ์ ความละเอียดรอบคอบ และ ความคิดริเริ่มในงาน ความคิดเห็นของหัวหน้าหน่วยงานประเภทหนังสือพิมพ์ กับประเภทนิตยสาร ที่มีต่อคุณลักษณะปัจจุบันของบัณฑิตสาขาการหนังสือพิมพ์ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ คุณลักษณะของบัณฑิตสาขาการหนังสือพิมพ์ ที่หัวหน้าหน่วยงานต้องการ ส่วนใหญ่อยู่ใน ระดับมาก และมีบางประการที่ต้องการในระดับมากที่สุด เช่น ความรู้เรื่องสถานการณ์ปัจจุบัน ความสามารถในการจับประเด็นข่าวหรือเหตุการณ์ที่น่าสนใจ การสื่อข่าวและการเขียนข่าว การใช้ ภาษาไทยได้ถูกต้องแม่นยำ การแสดงความคิดเห็นและวิพากษ์วิจารณ์อย่างเป็นระบบ ความ รับผิดชอบต่อหน้าที่ ความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้เป็นนิจ เป็นต้น

สุคนธา ทองบริสุทธี (2553) ได้ศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของอาจารย์ใน ความคิดเห็นของนิสิต คณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาและเปรียบเทียบคุณลักษณะของอาจารย์ตามความคิดเห็นของนิสิตคณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านความสามารถในการสอน ด้านบุคลิกภาพ ด้าน คุณธรรมและจริยธรรม และด้านการให้คำปรึกษา ซึ่งจำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย นิสิตคณะสัตว

แพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 1 - 6 ปีการศึกษา 2552 รวมจำนวน 402 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลของการวิจัย พบว่า นิสิตคณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เห็นว่า อาจารย์มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของอาจารย์ในแต่ละด้านและโดยรวมมากที่สุด เพศชายและหญิง มีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของอาจารย์ในแต่ละด้านและโดยรวมไม่แตกต่างกัน และศึกษาอยู่ในระดับต่างกัน มีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของอาจารย์โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตที่ศึกษาอยู่ในระดับต่างกันมีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของอาจารย์ด้านความสามารถในการสอน และด้านคุณธรรมและจริยธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง เมื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่างกัน มีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของอาจารย์โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีทัศนคติต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของอาจารย์ด้านบุคลิกภาพ และด้านการให้คำปรึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

อุษณีย์ และคณะ(2551) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต และบัณฑิต ที่สำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับ การปฏิบัติงานและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิตที่สำเร็จ การศึกษาจากวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครลำปาง ในปีการศึกษา พ.ศ. 2547 – 2549 โดย ศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต และบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครลำปาง กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ใช้บัณฑิต และบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ในปีพ.ศ. 2547-2549 จำนวน 240 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้น โดยการปรับปรุงมาจากแบบสอบถามความพึงพอใจ ต่อสมรรถนะของบัณฑิตที่สร้างขึ้น โดย คณะทำงานของส่วนพัฒนาการศึกษาของสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ชุด คือ แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต และแบบสอบถามความพึงพอใจของบัณฑิต วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t-test Independent ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ใช้บัณฑิตมีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิตที่สำเร็จจากวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครลำปาง ที่ปฏิบัติในหน่วยงานของหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต และ หลักสูตรประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์เทียบเท่าปริญญาตรี(ต่อเนื่อง 2 ปี)โดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง

หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตและหลักสูตรประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์เทียบเท่าปริญญาตรี
(ต่อเนื่อง 2 ปี)เกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยรวม แตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ